

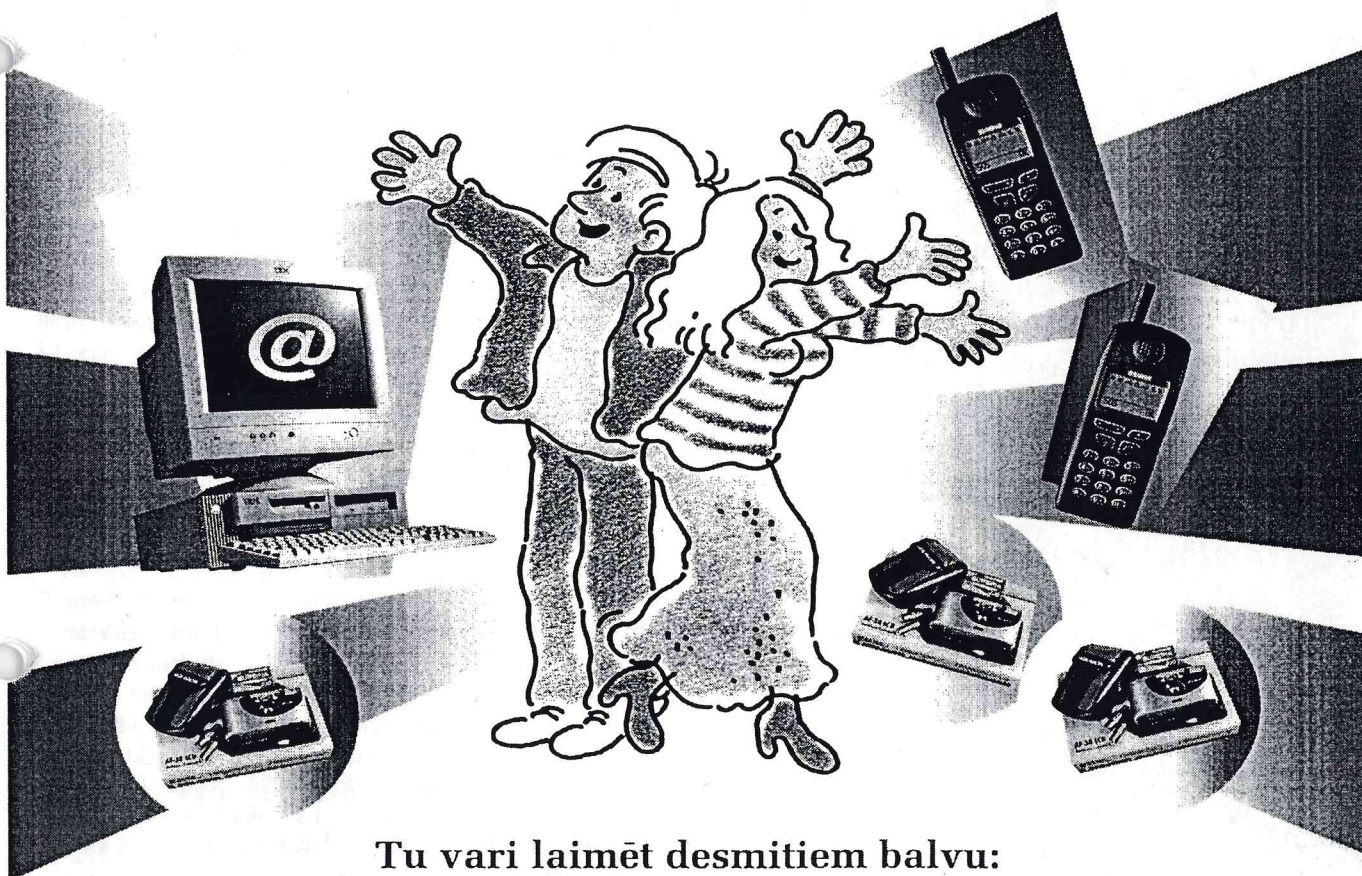

Tavs pirmais lielais laimests!

VIDZEMES
AUGSTSKOLAS
BIBLIOTĒKA

legādājies Unibankas *Studenta Banku* līdz Ziemassvētkiem un piedalies pirmajā Unibankas *Studenta Bankas* loterijā. Loterijā piedalās arī visi jau esošie *Studenta Bankas* īpašnieki.

Izloze – 2000. gada 4. janvārī!

Tu vari laimēt desmitiem balvu:

Multimediju datoru no **VAR**, 2 mobilos telefonus no **TRODEKS**,
2 ceļojumus 2 personām uz Serenas ūdens atrakciju parku Somijā no **FLORA**,
3 fotoaparātus no **flēra**, 2 ieejas kartes 2 personām Jaunajā Rīgas teātri un
dāvanu kartes no

APAVH PASAULĒ

Loterijas rezultāti – laikrakstā *Diena* 2000. gada 8. janvārī.
Unibanka pateicas saviem sadarbības partneriem, kuri devuši iespēju *Studenta Bankas* īpašniekiem
iepirkties ar atlaidi vairāk nekā 200 tirdzniecības vietās.

Loterijā nepiedalās Unibankas darbinieki un viņu ģimenes locekļi.

Pieprasiet *Studenta Banku* visās Unibankas filiālēs un norādīnu grupās. Papildu informācija pa tālruni 7770202 vai <http://www.unibanka.lv>

unibanka

LABAS PĀRMAIŅAS

Redaktora sleja

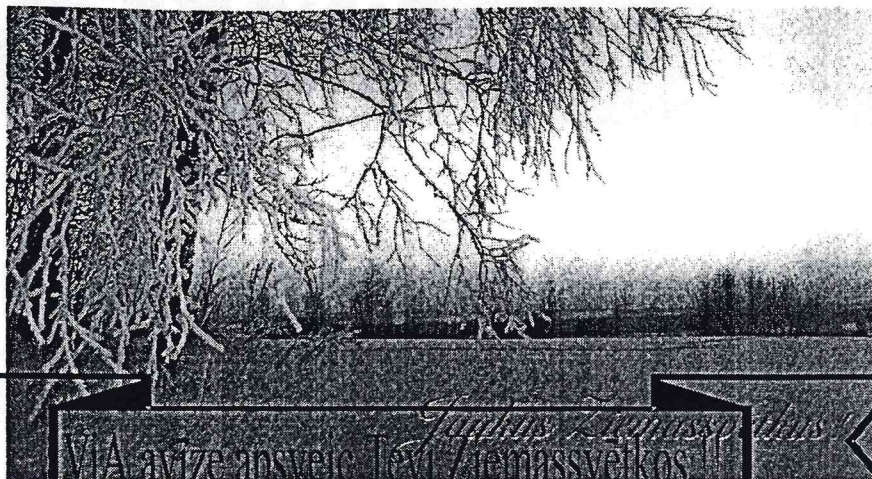
Visvaldis Valtenbergs

Ir iesākts akreditācijas 2. piegājiens. Zināmi arī ekspertu ieteikumi. Politikas un komunikāciju zinātņu programmas ieteiktas akreditēt uz 2 gadiem, biznesu un vadību – uz 6. Mans novērtējums ir piesardzīgs. Tāpat kā pagājušo reizi, gala rezultāts būs tāds, kā lems akreditācijas komisija 23. novembrī. Cerams, ka rezultāts sakrīt ar ekspertu domām, ja vien ViA administrācijas pārstāvju prezentācijas atkal nebūs “pārlietu emocionālas”. Nu jā, “emocionālā” jau šoreiz nav klāt. Tātad izredzes ir kā lielākas.

Domāju, ka pamanījāt. Mums ir arī valde. Tiesa, ne īpaši legītīma, jo nav studentu vēlēta. Tomēr kā jau tipisks pārvaldes mehānisms, tas kaut kādas funkcijas arī veic. Par to arī *ViA avīzes* mēneša tēma. Tā kā avīze tradicionāli atradusies pārvaldes institūcijām taktiskā opozīcijā, mēs centīsimies Jums sniegt pēc iespējas objektīvākus un operatīvākus komentārus. Arī ilglaicīgā avīzes redaktore *Kristīne Liepiņa* ir atteikusies no darbības *ViA avīzē* tieši šī iemesla dēļ. Jaunajai valdei novēlam ātri un kvalitatīvi sakārtot juridiskās lietas un likt pamatus ilglaicīgas studentu pašpārvaldes izveidei.

Šis Ziemassvētku un Jaunā gada numurs ir īpaši biezs. Tas ir arī Jūsu nopelns. *ViA avīze* vēl nekad nebija saņēmusi tik daudz rakstu un ieteikumu. Jāatvainojās, ka pagāja laiks, pirms mēs to visu salikām kopā.

Novēlu Jums visu to labāko !

ViA avīze apsveic Jūs Ziemassvētkos !!

Akreditācija: 2. Mēģinājums

Aiga

Sakiet, lūdzu, kāds bija sagatavošanās process augstskolas akreditācijai?

Patiesībā – ļoti grūts. Tam ir dažādi iemesli. Varbūt bija pārāk daudz ko darīt – gan regulārais mācību darbs un ar to saistītie jautājumi, gan gatavošanās akreditācijai. Bieži traucēja dažādi sīkumi, piemēram, dažu pasniedzēju nedisciplinētības dēļ nebija iesniegti CV un jaunākās izmaiņas tajos. Tieši šajā sagatavošanās procesā visvairāk tika atklātas lietas, kas būtu jādara, ko vajadzētu sakārtot. Piemēram, studiju programmas, kurās tika veiktas izmaiņas, praksē vēl nedarbojas pilnībā, jo nepieciešams zināms pārejas posms. Tāpat svarīgs ir jautājums par studentu darba kvalitātes objektīvu izvērtēšanu, tādēļ īpaša uzmanība tiks pievērsta pirmajiem ViA absolventiem – viņu zināšanām un prasmēm, arī veiksmēm vai neveiksmēm darba tirgū un atsauksmēm no darba devējiem. Tāpat ir jāturpina pasniedzēju darba kvalitātes izvērtējums – gan ar elektronisko aptauju palīdzību, gan regulāri tiekoties studentiem un nodaļu vadītājiem. Joprojām ViA nav studiju nolikuma, ir diezgan lielas neskaidrības par dažādām procedūrām, piemēram, par atteikšanās kārtību no izvēles kursiem u.c. Tiek veidota studiju kursu rokasgrāmata, kur tiks apkopoti visi augstskolā piedāvātie studiju kursi un to kodi. Tāpat ir jāprecizē jautājums par studiju pārtraukumu, t.s. akadēmisko gadu. Nākošajā semestrī mainīsies nodarbību laiki – par to studenti jau tika informēti un papildus informācija vēl sekos. Darba ir diezgan daudz, taču viss pamazām tiek darīts, un es ceru, ka arī tiks izdarīts.

Kādas ir Jūsu prognozes attiecībā uz akreditāciju?

Līdz dokumentu nodošanai bija optimistiskas, taču šobrīd es vairs nezinu... Labāk neko neprognozēšu. Protams, ka es ceru uz pozitīvu galamērķi! Ir darīts daudz – mainīts, uzlabots, bet tomēr ir arī trūkumi. Mums ir vajadzīgs laiks, lai visu sakārtotu, un nav reāli, ka pusgada laikā varētu veikt radikālas izmaiņas. Prognozēt kaut ko ir grūti, bet es esmu redzējusi arī daudz sliktākas augstskolas un studiju programmas, kas ir akreditētas... Mums, protams, viss nav ideāli, taču, iespējams ir arī citi faktori, kas ietekmēja un varētu ietekmēt akreditācijas procesu.

Mēneša Tēma: Mums ir valde

Patiesi, lasītāj! Ceram, ka negarlaikosies. Izlasi un raksti. Tradicionāli ViA avīze vienmēr bijusi taktiskā opozīcijā visa veida pārvaldes institūcijām. Kā sanāca šoreiz, vērtējiet paši.

Anda Jansone

Vecāko kursu studenti jau noteikti atceras visu to ambrāžu, kuras rezultātā mēs palikām bez savas pašpārvaldes, jo izrādījās, ka ne valde, ne kopsapulce nav likumīgas. Vēl vairāk, ka īstie VIASA biedri, kuriem ir tiesības vēlēties valdi ir tikai 15 cilvēki, kas dibināja šo organizāciju. Lai novērstu radušos situāciju, VIASA dibinātāji sanāca kopā un sprieda par iepriekšējās valdes darbības apturēšanu, paraksta tiesību anulēšanu, zīmoga pārņemšanu un jaunas valdes izveidošanu.

Vienprātīgi tika nolemts apturēt valdes darbību balstoties uz statūtiem, iekšējā finansu audita un vēlēšanu procedūras izvērtēšanas rezultātiem. Citiem vārdiem sakot nelietderīgs finansējuma izlietojums un nespēja pierādīt, ka vēlēšanas ir notikušas, bija iemesls iepriekšējās valdes darbības pārtraukšanai. Tomēr valdes darbības apturēšana nenozīmē, ka zūd atbildība par izdarītajiem finansu pārkāpumiem.

Ar jaunas valdes izveidošanu dibinātājiem radās pirmās grūtības. Pirmkārt jau- kādi būs šīs valdes pienākumi, un otrkārt- kādi cilvēki būs valdē. Diskusijas laikā izveidojās divi valdes darbības modeļi. Pirmais paredzēja, ka jaunā pagaidu valde risinās tikai akreditācijas un statūtu izmaiņas jautājumus. Tomēr šinī gadījumā paliek novārtā

valdes parastās funkcijas: studentu pārstāvēšana Senātā un LSA, pasākumu organizēšana utt. Otrais modelis paredzēja apvienot visas iepriekš minētās funkcijas, kas daudz vairāk atbilda dibinātāju mērķim. Beigās dibinātāji vienojās par to, ka jaunā valde pildīs parastās valdes funkcijas, bet tai būs trīs prioritātes- jātiekas ar akreditācijas komisiju, jāsaskaņo izmaiņas statūtos (un kad tas izdarīts- jānoorganizē dibinātāju tikšanās, lai tos varētu pieņemt), jaunu biedru piesaistīšana un jaunu demokrātisku vēlēšanu noorganizēšana. Jaunajai pagaidu valdei savas funkcijas ir jāveic līdz 1. maijam.

Valdē pašlaik ir deviņi cilvēki, un Baiba Traidase ir valdes priekšsēdētāja;

- Agnese Korbe ir priekšsēdētājas vietniece un atbildīgā izglītības jautājumos;
- Toms Nāburgs, Līva Biseniece un Kristīne Liepiņa strādās ar statūtiem;
- Jānis Ūdris ir grāmatvedis;
- Mārtiņš Veidemanis ieņem sekretāra un sabiedrisko attiecību speciālista amatu;
- Sandra Martinsons ir ārlietu sekretāre;
- bet Kalvis Krūmiņš atbild par sportu un dažādu pasākumu organizēšanu.

Tagad nu studentiem atkal ir valde. Atliek vienīgi cerēt, ka šī valde attaisnos uz sevi liktās cerības, un maijā mums būs jau demokrātiski ievēlēta studentu valde. □

Lūk, arī intervija ar valdes priekšsēdētāju

Anda Jansone, Eva Branta

Iepazīstini, lūdzu, ar sevi un pastāsti par savām aktivitātēm kopš tā laika, kad tu iestājies ViA.

Pašreiz es esmu Pol II studente. Pagājušajā gadā es iesaistījos Baltijas Studentu konferences organizēšanā, tad sekoja Āfrikas-Baltijas starptautiskās konferences organizēšana.

Pagājušā gada rudenī Lainei (Lainei Boldānei (bijusī valdes priekšsēdētāja) – A.J., E.B.) beidzās darbības laiks, mani ievēlēja jaunajā valdē par valde priekšsēdētājas Dagnijas Radziņas vietnieci. Šajā amatā es paliku arī pēc

nākošajām valdes vēlēšanās, kuras notika 1999.gada pavasarī. Toreiz par valdes priekšsēdētāju kļuva Ingus Krūmiņš. Turklāt jau gadu es esmu studentu pārstāve ViA Senātā.

Kāpēc tu piekriti darboties jaunajā valdē?

Es jau sen darbojos organizācijās, kas organizē citus. Tas man patīk. Man patīk darīt kaut ko redzamu un sasniegt visiem redzamus rezultātus.

Darbojoties iepriekšējās divās valdēs, es neesmu izdarījusi to, ko varēju un gribēju izdarīt. Tas man bija kā iesildīšanās periods, kura laikā centos iejusties savā amatā un apgūt visu svešo. Tagad atskatoties, redzu, ka nebijām pietiekoši labi, tāpēc arī sanāca tāda "ķeza". Neskatoties uz visu nepatīkamo un nepareizi darīto, manī ir pietiekoši daudz enerģijas un jaunu ideju, lai darbotos un mēģinātu visu vērst par labu.

Mēnesa Tēma: Mums ir valde

Veidojot jauno valdi, tev bija jāizveido 9 cilvēku komanda. Kāpēc tu izvēlējies tieši tādu sastāvu? *

Veidojot jauno komandu radās situācija, kuru daudzi pārprata. Es vēlējos valdes locekļu skaitu samazināt no 9 uz 7 cilvēkiem.

Anna Požogina, manuprāt, būtu bijusi ļoti piemērota kandidatūra amatam ārlietu darbā. Viņai ir pieredze un valodu zināšanas, kas varēja noderēt veidojot attiecības ar ārvalstu augstskolām. Viņa jau to darīja iepriekšējā valdē. Tomēr viņas kandidatūra nepārprotami radītu pretargumentus.

Līga Vanaga tika izvēlēta darbam, kas saistīts ar pasākumu rīkošanu. Viņa šajā nozarē aktīvi darbojas jau tagad, līdz ar to viņai ir nepieciešamās iemaņas, interese un enerģija. Atrodoties valdē, viņa labprātāk to visu darītu.

Kalvis Krūmiņš tika izvēlēts uz sporta aktivitāšu organizatora amatu, jo jau tagad aktīvi darbojas sporta jomā. Piemēram, viņš sarunāja studentiem zāli, lai varētu spēlēt basketbolu.

Sandra Martinsone, manuprāt, ir/ bija ļoti piemērota kandidatūra darbam informācijas blokā, pildot sekretāres pienākumus, jo arī viņai ir iepriekšēja pieredze sabiedrisko attiecību sfērā. Viņa raksta skolas avīzītei.

Man teica, ka Mārtiņš Veidemanis ir labs grāmatvedis, un tāpēc es vēlējos viņu redzēt grāmatveža amatā. Viņš ir īstā persona, kas varētu sakārtot iepriekšējās valdes grāmatvedību.

...nu jā, un viena cilvēka man vēl trūka.

Vai tad iepriekšējās valdes grāmatvedība vēl nav sakārtota?

Nu, nevis sakārtot, bet, teiksim, uzturēt kārtībā. Iepriekšējā grāmatvedība tagad ir sakārtota. Tai būtu jābūt sakārtotai. Es M. Veidemani izvēlējos tāpēc, ka gribēju valdē redzēt pārstāvjus no dažādiem kursiem un, manuprāt, 3. kurss ir piemērots grāmatvedības veikšanai.

Es domāju, ka valde tiks ievēlēta uz gadu, tāpēc netika iekļauti pārstāvji no 4. kursa.

Teve tika solīts, ka jaunā valde darbosies gadu?

Nē, man nekas netika solīts. Es tikai pati tā domāju.

Tu iepriekš minēji, ka valdes locekļu skaitu vajag samazināt no 9 uz 7 locekļiem. Kāpēc?

Teorētiski optimālais valdes locekļu skaits ir 6, tomēr, lai balsošana būtu korekta ir nepieciešams nepāra skaits. Mūsu gadījumā 5 cilvēki ir par maz, līdz ar to atlika izvēlēties 7. Valdes locekļu skaitu es gribēju samazināt tāpēc, ka cilvēkam, kas ieņem valdes priekšsēdētāja vietnieka amatu, būtībā nav pienākumu. Šim cilvēkam būtu jāpilda priekšsēdētāja pienākumi, viņa prombūtnes laikā, bet ViA nav šādas nepieciešamības. Turklāt arī sekretāres un sabiedrisko attiecību amatus varētu apvienot, jo šī amata vienīgais pienākums nedaudz pārklājas sekretārei ir jāraksta protokoli, bet PR speciālistam šī informācija ir jāizplata studentu vidū.

Kādi ir jaunās valdes nākotnes plāni?

Mūsu primārais uzdevums ir statūtu sakārtošana, vēlēšanas, akreditācija un pašlaik Ziemassvētku pasākuma organizēšana. Studentiem uz Ziemassvētkiem tiek gatavots pārsteigums- dāvana, par kuru mēs paziņosim 16. decembrī *Multiklubā*.

Tiek strādāts arī pie tā, lai nodrošinātu valdi ar pastāvīgām telpām. Notiek pārrunas par Cēsu ielas 2. stāva pasniegēju telpu, kura uz doto brīdi pamatā nav noslogota.

Ir jāmaina arī valdes imidžs. Pašlaik vairums domā, ka valde- tā ir izklaide. Gribētu panākt, ka cilvēki vēlas

iesaistīties valdes darbībā nevis līdzekļu dēļ, bet lai varētu kaut ko vairāk darīt. Imidža maiņu noteikti nevarēs panākt ar deklaratīviem vārdiem, bet gan ar darbiem. Mērķis ir izveidot labu imidžu, bet ceļš, kā to sasniegt- izpildīti uzdevumi.

Vai jūs paspēsiet visu izdarīt līdz nākamā gada 1. maijam? Statūtu saskaņošana un pieņemšana, kā arī jaunu biedru piesaistīšana ir laiktietilpīgs process.

Pašreiz ir izveidota 3 cilvēku darba grupa, kuras primārais uzdevums ir izstrādāt statūtus. Pārējie strādā pie biedru piesaistīšanas studentu asociācijai.

Ir cilvēku komanda, un mums ir jāpaspejam. Manuprāt, tas ir reāli. Pietiek vilkt gumiju, tā ir jau vilkta pusgada garumā.

...un ja nepaspēsiet, ko tad?!

Nu, tad mēs nebūsim izpildījuši savu uzdevumu. Nevarēsim kandidēt nākamajās vēlēšanās un nekas cits neatliks, kā lūgt termiņa pagarinājumu.

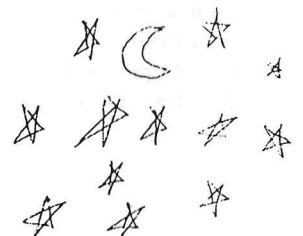
Kādas ir tavas attiecības ar bijušās valdes locekļiem?

Nav nekādas. Daļa pašlaik ir Somijā. Viens vairs šeit nemācās. Varētu domāt, ka labas, ja jau aicināju Annu savā komandā.

Kā tu komentētu anonīmo e-mail adresi juusu_valde@hotmail.com ?

Vadoties pēc tā, ko saka mūsu skolas datortiesnieki, šie *meili* nāk Somijas. Tomēr tas nav pierādīts. Nesaprotu, kāpēc tiek čakarēti cilvēki. Dota nepilnīga informācija. Iespējams pastāv kādi personiskie iemesli, kāpēc netika nosaukts viss valdes sastāvs. Tam par iemeslu varētu arī būt tas, ka piemēram Kalvis ir pirmā kursa students un viņu nepazīst.

* Sākumā Baibai Traidasei tika piedāvāts izveidot savu komandu. Viņa dibinātājiem piedāvāja valdi, kura sastāvētu no 7 cilvēkiem, t.i., Sandras Martinsones, Annas Požoginas, Kalvja Krūmiņa, Līgas Vanagas, Mārtiņa Veidemaņa, Baibas Traidases. ☐

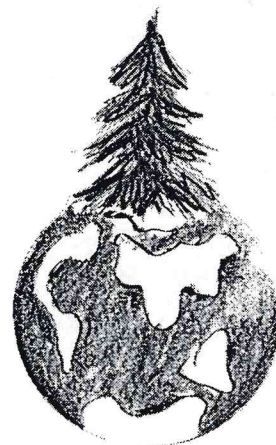

Valdes portrets

Dagnija

Mūsu skolā beidzot pēc ilgāka laika ir valde, lai arī tikai pagaidu. Vidzemes augstskolas avīze mēģinās jums, mīļie studenti, dot valdes portretu, lai jums būtu skaidrs, ar ko jūs variet runāt, ja ir kādas problēmas, vai varbūt vienkārši labas idejas.

Valdes locekļiem uzdevu dažus jautājumus, lai būtu neliels ieskats, kas tad viņi īsti ir par cilvēkiem. Secinājumus varēsiet izdarīt paši. Bez tādiem vispārīgiem faktiem, kā vārds, uzvārds un dzimtā puse, mēģināju arī noskaidrot, cik aktīvi valdes locekļi līdz šim ir bijuši ārpus studijām, kādas ir viņu intereses un visbeidzot, kas viņiem patīk mūsu augstskolā (lai arī visiem tāpat jau ir zināms, ka ViA ir vislabākā).

Līva Biseniece

Līva nāk no Murjāņiem, bet ir pabeigusi Krimuldas vidusskolu. Vidzemes augstskolā Līva mācās jau ceturto gadu. Pirmie divi bija politoloģija, bet tagad iet otrais gads ekonomikā. Līva ir bijusi ļoti sabiedriski aktīva, un, lai visu pieminētu, tas aizņemtu veselu lapu. Tāpēc centīšos dot tikai mazu ieskatu, tajā, ko Līva ir darījusi ārpus studijām- NVO Centrs, kur pildījusi gan preses sekretāres amatu (NVO Forums '99), gan strādājusi kā tulks. Vēl viņa ir bijusi preses sekretāre Valsts Bērnu tiesību aizsardzības centrā, tāpat arī ir piedalījies CEP rīkotajā konferencē Tallinā, no kuras viņai ir publikācija, palīdzējusi organizēt 1997. gada konferenci "Sievietes un Vīrieši dialogā" Valmierā. Vēl Līva raksta politiskos komentārus "Liesmā", ir vadījusi un vada vēl joprojām seminārus jauniešiem un skolotājiem par jauniešu līderību, politoloģijas jautājumiem un ar dzimumu līdztiesību saistītām lietām. Līva ir arī ViA politikas zinātnes studentu organizācijas priekšsēdētāja.

Kā pirmo interesi Līva nosauca sportu. Jau ilgstoši viņa gatavojoties maratonam. Vēl Līvai patīk opera un māsas un brāļa bērnu izklaidēšana. Stājoties ViA Līva pamatoti apzinājās risku, kuru uzņemas, izvēloties pilnīgi jaunu mācību institūciju. Bet pagaidām viņa var apgalvot, ka ir riskējusi un ieguvusi pozitīvus rezultātus. Līvai vienmēr ir bijis svarīgi ne tikai sēdēt pie grāmatām, bet arī praktiski strādāt, kādu iespēju arī viņai dod ViA. Līva ir pārliecināta, ka tam būs tālejošs pozitīvs iespaids uz viņas tālāko karjeru.

Agnese Korbe

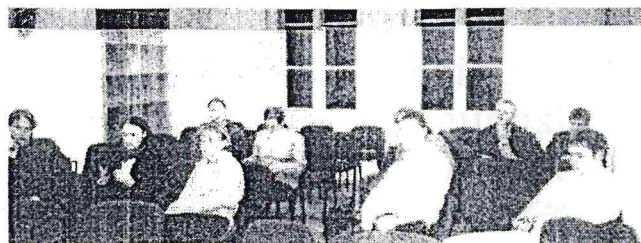

Agnese uzskata, ka ir bez pastāvīgas dzīves vietas, bet vidusskolu pabeidza Iecavā. Vidzemes Augstskolā Agnese mācās jau ceturto gadu- pirmie divi bija politoloģija, bet trešais un ceturtais ir komunikācijas un sabiedriskās attiecības. Ja runā par aktivitātēm, tad Agnesei tās galvenokārt ir bijušas akadēmiskajā jomā. Viņa ir piedalījies vairākās konferencēs gan tepat Latvijā ViA, gan ārzemēs- Palangā un Tartu. Vēl Agnese ir pabijusi Dienvidstoholmas vasaras universitātē, un viņai arī jau ir akadēmiska publikācija- "Latvia, Estonia and Lithuania in comparison towards the EU"(Tartu, Eurofaculty,1998). Pie sabiedriskajām aktivitātēm, protams, nevar nepieminēt Agneses darbību Vidzemes Augstskolas politoloģijas studentu organizācijā. Agnesei patīk Dostojevskas grāmatas, un vispār "smuka" literatūra. Klausās arī mūziku. Īpaši patīk darboties ap mašīnām. Beigās Agnese secināja: "patīk nopietnas lietas, kas prasa prāta spējas". Vidzemes augstskolā Agnesei patīk tas, ka šeit viņu uzskata par lielu cilvēku. Patīk arī pati pilsēta. Arī bibliotēka esot laba, tikai gribētos vairāk jaunas grāmatas.

Kalvis Krūmiņš

Kalvis ir no Cēsu puses Liepas. Uz ViA mācīties ekonomiku atnāca no Draudzīgā Aicinājuma Cēsu Valsts Ģimnāzijas, un ir vienīgais pirmā kursa students valdē. Kalvis uzskata, ka pagaidām nav neko ievērības cienīgu darījis, bet ģimnāzijā šad un tad koordinējis skolas basketbola komandas darbību un esot arī gadījies piedalīties debatēs. Kalvim vislabprātāk patīk nedarīt neko... tikai diemžēl bieži šādu izklaidi nevarot atļauties. Vidzemes augstskolā esot baigi labās kojas (it sevišķi Zvejnieku).

Kā caur miglas plīvuru redzami ViASA dibinātāji, kas arī apstiprināja pagaidu valdi tās patreizējā sastāvā.

Kristīne Liepiņa

Kristīne nāk no Krimuldas. Arī viņa Vidzemes augstskolā mācās jau ceturto gadu. Pirmajā gada viņa studēja psiholoģiju un sabiedriskās attiecības, bet pēc tam divus gadus politoloģiju, un visbeidzot komunikācijas un sabiedriskās attiecības II. Kristīnes lielākā aktivitāte ViA ir bijušas rūpes par ViA avīzi. Ar to viņa nodarbojas jau no 1. kursa, un gandrīz visu laiku ir bijusi avīzes redaktore. Vēl Kristīne ir darbojusies Nevalstisko organizāciju Centrā un palīdzējusi organizēt NVO Reģionālos forumus 1998.gadā vasarā, tāpat arī kopā ar Līvu ir rīkoti jauniešu līderu kursi. Lasīt grāmatas - tas esot tas no kā Kristīne nekad nespēšot atteikties. Bet vispār viņai patīk izklaidēties kopā ar draugiem un baudīt labus vīnus (līdzīgi kā vēl dažam labam valdes pārstāvim). Pie aktivitātēm varētu vēl pieskaitīt to, ka Kristīne strādā. Viņas darba vieta ir a/s Baltijas Transporta Apdrošināšana.

Kristīnei patīk, ka ViA ir maza. Visi viens otru pazīst. Veidojas arī laba saikne ar pasniedzējiem, kuri, viņasprāt, ir ļoti kvalitatīvi, tāpat ir iespējams arī vairāk individuāls darbs studentam ar pasniedzēju.

Sandra Martinsone

Sandra nāk no Salacgrīvas, bet vispār ir beigusi Smiltenes Ģimnāziju. Pagaidām Sandra ir otrā gada politologs. ViA viņa sāka darboties avīzēs - piedalījās gan "Liesmā" ViA Lapas veidošanā, gan Vidzemes augstskolas avīzē. Šī gada pavasarī un vasarā Sandra piedalījās Baltijas starptautiskās vasaras skolas (BISS) organizēšanā un turpina to darīt arī tagad. Tāpat arī viņa aktīvi turpina darboties *ViA Avīzes* veidošanā. Arī Sandrai patīk lasīt grāmatas. Vēl viņa labprāt risina krustvārdu mīklas un dažreiz garos vakaros mēdz adīt pie televizora. Sandra domā, ka Vidzemes augstskolā studentiem ir jābūt pastāvīgiem, pašiem jā rūpējas par sevi, pasniedzēji neskrien pakā. Ļoti labi ir arī tas, ka ViA studentiem dotas daudz iespējas darboties ārpus studijām, kā piemēram, BISS un dažādas konferences. "Mums ir arī vairāk iespēju braukt mācīties uz ārzemēm. Citur to neizjūt." Sandra domā, ka ViA ir rietumnieciskāka nekā citas augstskolas. Viņai arī patīk tas, ka Vidzemes augstskolā ir lielāka brīvība izvēlēties savu viedokli un aizstāvēt to. Neviens nekad to nepārmētīs.

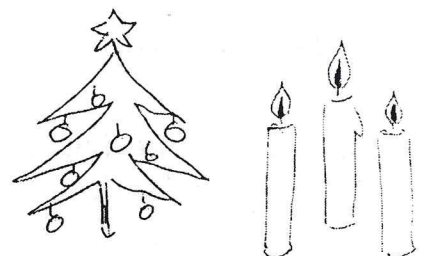
Toms Nāburgs

Toms vispār ir beidzis Kuldīgas humanitāro vidusskolu, bet savā dzīvē paspējis dzīvot vairākās Latvijas vietās. Pirmos divus gadus ViA Toms mācījās politoloģiju, otrajā gadā viņš 1 semestri mācījās ekonomiku I, bet otro pavadīja Zviedrijā studējot socioloģiju. Tagad atkal ekonomiku te pat ViA. Kā pirmo aktivitāti var atzīmēt to, ka Toms jau reiz ir darbojies ViASA valdē (1998.pavasaris - 1999.janvāris). Tāpat viņš arī ir piedalījies dažādos AIESEC projektos un Maskavā organizējis Vidzemes uzņēmējdienu. Te var pieminēt arī to, ka politoloģijas otrā kursā Toms praksi pavadīja Latvijas vēstniecībā Maskavā. Paraleli mācībām viņš vēl strādā "Fotoluksā". Tomam patīk ceļot un vispār aktīva atpūta. Tāpat arī vīns un alus. Vēl viņam patīk izaicinājums. Attiecībā uz ViA, patīk, ka šī ir maziņa augstskola, kas ļauj izpausties individualitātei. Pastāv kontakts ar pasniedzējiem. Sevišķs "dārgums" ViA ir Rihards, un vēl ViA ir progresīva augstskola, kas piedāvā arī progresīvu izglītību.

Jānis Ūdris

Jānis ir īsts rīdzinieks. Arī viņš ir ceturta kursa students. Pirmo gadu mācījās tūrismu, tad 2 gadus ekonomiku un šogad KSA II. Par galveno Jāņa aktivitāti var uzskatīt strādāšanu. Šobrīd viņš strādā tirdzniecības namā "Rozalinde", kas ir viņa jau piektā darba vieta. Svarīgi ir atzīmēt to, ka Jānis bijis pēdējās ViASA revīzijas komisijas sastāvā. Jānim patīk mūzika, labi un garšīgi un daudz paēst, kā arī kalnu slēpošana. Kā galveno, kas Jānim patīk ViA, viņš minēja to, ka, neskatoties uz iepriekšējiem paredzējumiem, ka Valmierā jau nav iespējams atrast labu darbu, daudzi ceturta kursa studenti tomēr strādā un viņiem ir tiešām labi darbi. Labi esot arī tas, ka maz lekciju un daudz pašiem jāstrādā. Arī Jānis pieminēja Rihardu, kurš tik daudz dara, lai studenti varētu aizbraukt studēt kur citur.

**"Attiecībā uz ViA, patīk,
ka šī ir maziņa
augstskola, kas ļauj
izpausties
individualitātei."**

Mārtiņš Veidemanis

Mārtiņš ir dzimis Jelgavā, bet vispār viņš ir no Siguldas, un attiecīgi ir beidzis Siguldas valsts ģimnāziju. Mārtiņš ir trešā gada students (vienīgais valdē), kurš pirmos divus gadus studēja ekonomiku, bet tagad KSA I. Skolas laikā Mārtiņš ir beidzis mūzikas skolu un nodarbojies, vai pareizāk sakot- trenējies, *Kyokushin karate*. Ar pagājušo gadu iesaistījies Klubā LC, kur arī darbojas šobrīd. Intereses: mājās - mauriņš un dzīvzogs (laikam jau nevis gulēt tajā (mauriņā), bet apkopt, apcirpt. utt.); Valmierā - datori, metafizika, zinātniskā fantastika, industriālā mūzika, cept savas īpašās receptes pankūkas (tiešām garšīgas!). Mārtiņš pats uzskata, ka viņš ir sirsnīgs un atklāts. Vidzemes augstskolā patīk, ka studentam ir iespēja izvērsties un ka šeit ir brīvības sajūta.

Un valdes priekšsēdētāja ...

Baiba Traidase

Baiba ir dzimusi Jelgavā. Tur arī dzīvojusies līdz Vidzemes augstskolai un pabeigusi Jelgavas Spīdolas skolu. Šobrīd Baibai Vidzemes augstskolā rit otrais gads politoloģijas studijās. Baiba jau vienreiz ir bijusi ievēlēta ViASA valdē (1998.decembris.- 1999. pavasarim) un ieņēmusi svarīgo priekšsēdētāja vietnieka amatu. Vēl viņa ir piedalījusies ABC- Āfrikas- Baltijas konferences organizēšanu, kas šī gada pavasarī notika ViA un arī piedalījusies tajā ar referātu. Baibas galvenā interese ir šad un tad kaut ko noorganizēt. Vidzemes augstskolā Baibai patīk iespēja izpausties un tiešās kontaktspējas gan studentu, gan pasniedzēju starpā, kas ir pretstatā Latvijas Universitātei.

Jaunā pagaidus valde nākusi klajā ar savu pirmo memorandu ViA studentiem ...

"Nu Man studentu asociācija ir vajadzīga, lai manas intereses un viedokli zinātu un ņemtu vērā administrācija"

"Man patīk visādi pasākumi, forši patusēt. Nu, vai tad valde nav domāta arī priekš pasākumu rīkošanas?"

"Man ir svarīga iespēja ietekmēt lietas, kas aizņem manas dzīves lielāko daļu- studijas."

30. novembrī Vidzemes augstskolas Studentu asociācijas dibinātāji ievēlēja pagaidu valdi. Šādas rīcības pamatā bija sekojoši faktori:

1. Pagājušajā mācību gadā notikušās ViASA valdes vēlēšanas nenoritēja saskaņā ar statūtos noteikto kārtību. Tāpēc ViASA jaunievēlētā valde nebija likumīga. Šajā laikā tika atklātas arī vairākas nepilnības ViASA statūtos;

2. ViASA iepriekšējās valdes darbībā (priekšsēdētājs bija Ingus Krūmiņš)

revīzijas komisija atklāja vairākus finanšu darbības pārkāpumus, tostarp arī nepamatotu finanšu līdzekļu izlietojumu.

Minētie atzinumi atstāja kā vienīgo iespēju pagaidu valdes iecelšanu, kuras darbības pilnvaras beidzas 2000.gada 1.maijā. Pagaidu valdes galvenais uzdevums ir veikt LR likumdošanai atbilstošu ViASA statūtu izmaiņu un reģistrēšanu LR Uzņēmumu reģistrā. Balstoties uz jaunajiem statūtiem, pagaidu valde veiks ViASA biedru reģistrāciju, jo līdz šim statūti neparedzēja biedru reģistru un katrs ViA students iestājoties automātiski kļuva par ViASA biedru, kas ir nelikumīgi un ir pretrunā ar cilvēktiesībām.

Nākošais pagaidu valdes uzdevums ir rīkot taisnīgas un brīvas jaunās valdes vēlēšanas, kurās balstiesīgi būs reģistrētie biedri. Līdz ar to tiks iedibināta likumīga studentu lēmējvara - kopsapulce - un izpildinstitūcija - valde.

Minētās darbības ir galvenais pagaidu valdes uzdevums, kas beidzot ļaus radīt tiesiski korektu studentu organizāciju Vidzemes augstskolā. Tā kā šis jautājums ir attiecināms uz visiem ViA studentiem, pagaidu

valde pēc Ziemassvētku brīvdienām aicinās studentus uz darba tikšanos, lai lemtu par labāko modeli studentu pārstāvniecības izveidošanai.

ViASA tiesiskās bāzes pilnveidošana ir neizbēgami svarīgākais priekšnosacījums organizācijas tālākai pastāvēšanai. Līdz ar to tradicionālās vades funkcijas ir sekundāras. Pagaidu valde, kuras pastāvēšana mērāma pāris nedēļās, visu savu laiku velta jau minētajai ViASA tiesiskās bāzes sakārtošanai un, protams, arī akreditācijas procesam. Tāpēc mums ir patiesi žēl atzīt, bet Ziemassvētku pasākums šogad ir otrā

plāna notikums, kuram, objektīvi izveidojušās situācijas dēļ, nav iespējams veltīt vairāk uzmanības, kā tas ir noticis.

Gribam vērst visu uzmanību uz to, ka tikai nedaudzi studenti ir pievērsuši vērību tam, ka gandrīz gadu studentu intereses netika pārstāvētas un valdes finansiālā rīcība netika kontrolēta. Šādā situācijā galvenā uzmanība jāvērs uz pamatproblēmu atrisināšanu un tikai pēc tam uz sabiedriskās dzīves organizēšanu.

ViASA pagaidu valde

Jaunumi Jaunumi Jaunumi Jaunumi Jaunumi

Līga Grāvīte

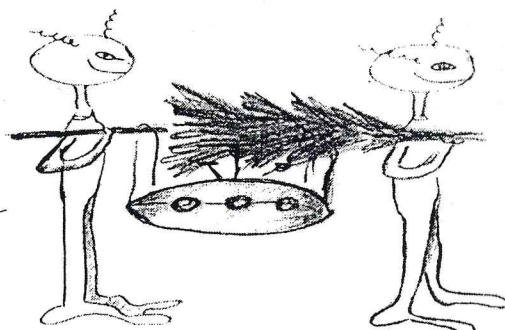
- ViA ir pirmā un līdz šim vienīgā no Latvijas augstskolām, kas ir guvusi *Leonardo da Vinci* programmas atbalstu. Pašlaik vēl nav zināma summa, kāda tiks piešķirta ViA projektam, taču ir zināms, ka šis projekts ir ļoti augstu novērtēts. Tas ir kopprojekts tūrisma jomā, kas dotu tūrisma studentiem iespēju strādāt praksi 4 Eiropas valstīs – Somijā, Spānijā, Islandē un Austrijā.
- ViA ir pirmā Latvijas augstskola, kas ir iesaistīta HESP tīklā, kurā ietilpst Baltijas, Centrālās un Austrumu Eiropas valstu augstskolas. Mēs kā šī tīkla augstskola iegūstam finansiālu atbalstu, kura līdzekļus ir paredzēts izmantot politikas maģistratūras programmas izstrādāšanai.
- 1. decembrī IZM tika atkārtoti iesniegti akreditācijas dokumenti. 17. un 18. decembrī ViA apmeklēs ekspertu komisija. 23. decembrī IZM notiks atklāta akreditācijas komisijas sēde, uz kuru ir aicināti arī visi ViA studenti.
- 22. decembrī notiks kopīga KSA studentu un pasniedzēju tikšanās, lai izvērtētu KSA darbu. Tiek aicināti piedalīties visi KSA studenti un arī visi studenti, kas šobrīd studē KSA. Tikšanās laikā būs iespēja saņemt plašāku informāciju par gada projektiem un praksēm.
- Akreditācijas sēde notiks 23. decembrī, 1999. gadā Rīgā, Vaļņu ielā 2, Izglītības un Zinātnes Ministrijas ēkā. Šīs sēdes ir publiskas un tajās varam piedalīties arī mēs – ViA studenti.

• Jaunas studiju iespējas

Ar 2000. gada janvāri divas no mūsu studiju programmām: biznesa vadību un tūrisma organizāciju un vadību varēs apgūt tālmācībā. Pabeidzot pilnu kursu iespējams iegūt profesionālo augstāko 2. līmeņa izglītību. Pilna studiju kursa apguvei nepieciešami 5 gadi. Darbs plānots tā, ka trīs nedēļas students mācās patstāvīgi mājās un ceturtajā nedēļā piektdienās, sestdienās un svētdienās notiek lekcijas, semināri, darbs grupās un cita veida nodarbības augstskolā. Studiju sākums 2000. gada 21. janvārī, pieteikšanās no 3. līdz 14. janvārim.

• Skolotāju tālākizglītošanās kursi

Vidzemes augstskolas pasniedzēji Dace Lāce, Sarma Cakula un Vineta Silkāne sadarbībā ar *Vāxjö* Universitātes mācību spēkiem vadīs kursus Vidzemes reģiona skolotājiem, kuros skolotāji piedalīsies nodarbībās, strādās patstāvīgi, pētot un meklējot problēmu risinājumus, izstrādās projekta darbu. Interesanti, ka šāda paša satura kursus mūsu pasniedzēji kopā ar zviedru kolēģiem vadīs arī Zviedrijā, pie tam viena sesija notiks kopīgi Latvijas un Zviedrijas skolotājiem. Kursi sāksies janvārī un turpināsies līdz pavasarim. Kursu dalībnieki pievērsīsies problēmām, kas saistītas ar kompjūterdidaktiku, vērtībām un attieksmēm sabiedrībā, kā arī mācību metodēm. ☐

Jaunumi no LSA

Sandra Martinsonē

4. decembrī Rīgas Stradiņu universitātē notika LSA (Latvijas Studentu Apvienības) domes sēde. Tā kā pirms četrām dienām mūsu skolā bija izveidojusies valde, tad arī mūsu skola tika pārstāvēta šajā domes sanāksmē.

Dome ir LSA lēmējorgāns, kurā parasti tiek formulēts studentijas viedoklis. Tāpat kā kongresam (LSA augstākā pārvaldes institūcija), arī Domei delegātus izvirza augstskolu studentu pašpārvaldes atkarībā no studējošo skaita augstskolā.

Šajā domes sēdē bija plānots ievēlēt jauno LSA valdi, kā arī pieņemt valdes lēmumu par studentu sociālo nodrošinājumu, bet tā kā nebija kvoruma- nekādi lēmumi nevarēja tikt pieņemti. Tomēr neskatoties uz to, tika diskutēts par studiju maksas sistēmas ieviešanu, tās nepieciešamību un sekām. Pašreizējā situācija ir tāda, ka

no 34 augstākās izglītības mācību iestādēm pilnīgi bez maksas studenti studē tikai Nacionālās Aizsardzības akadēmijā, Rīgas Ekonomikas augstskolā, Ventspils augstskolā, Jūras akadēmijā un Vidzemes augstskolā, kuru studenti sastāda tikai 1,7% no visu studējošo skaita. Savukārt, piemēram, LU šobrīd par maksu studē jau 77% studentu. Kopumā valstī no visiem studentiem pa maksu studē 64% (valsts augstskolās tas ir 59%).

Tādēļ, raugoties uz šiem skaitļiem, nākas secināt, ka doma par pilnīgu studiju maksas sistēmas ieviešanu ir vienkārši jāpieņem, jo citādi turpmāk var stipri ciest studiju kvalitāte zemā valsts finansējuma dēļ. Kā norādīja RSU rektors Vētra, tad pašlaik tiek domāts par tādu modeli, ka no studiju programmas kopējām izmaksām 85% maksā valsts, bet 15% students. Piemēram, ja tiek izrēķināts, ka kāda studiju programma maksā 1000 Ls, tad studentam ir jāmaksā 150 Ls. Diskusijas pašlaik vēl risinoties jautājumā par to, vai šīs sistēmas ieviešana jāattiecinā būs tikai uz nākamā gada pirmo kursu, vai uz visiem studējošiem. □

Iestāšanās ES nevis kā pašmērķis, bet gan līdzeklis attīstības sasniegšanai

Dagnija Radziņa

8. un 9. decembrī Rīgā norisinājās starptautiskā konference "The Baltic Accession Agenda". To rīkoja Konrāda Adenauera fonds, apvienības *Par Tēvzemi* jauniešu organizācija (Igaunija), Latvijas Tautas Partijas jauniešu organizācija un Lietuvas Kristīgo Demokrātu jauniešu organizācija. Konferencē ar konservatīvajiem jauniešiem no visām trijām Baltijas valstīm tika runāts galvenokārt par Latvijas un arī pārējo Baltijas valstu līdzšinējo ceļu uz Eiropas Savienību (ES), kā arī par to, kas mūsu valstīm būtu jā dara nākotnē.

Konferenci vadīja Adenauera fonda pārstāvis Baltijas valstīs Jorgs Dītrihs Nakmajers (Jorg D. Nackmayer). Kā lektori bija uzaicināti Eiropas Komisijas delegācijas Latvijā pārstāvis Geofreijs Barets, Eiropas parlamenta loceklis Mihaels Gālers, un no Latvijas puses- Vaira Paegle, kas darbojas Eiropas Komitejā, kā arī Guntars Krasts no Ārlietu komitejas. Viena no domām, ko izteica runātāji no Latvijas bija, ka ES Latvijai nav viss kā mērķis, uz kuru mēs akli tiektos, bet gan kā instruments, ar kura palīdzību mēs varētu attīstīties un veikt tās reformas, kuras vienalga būtu nepieciešams agrāk vai vēlāk veikt. Tikai šobrīd ES, uzstādot mums noteikumus, kurus nepieciešams sasniegt, lai iestātos, motivē mūs veikt reformas ātrāk.

Vēl tika runāts par to, ka šobrīd Latvija ir tikusi galā ar vieglāko- likumu saskaņošanu, taču priekšā stāv grūtākais- šo likumu implementācija. Šajā posmā varētu

būt problēmas ar investīcijām, korupciju un administratīvo reformu. Par pēdējo tika runāts sevišķi daudz. Tikai tā arī neizdevās saprast, kas tad tieši būtu jāmaina, un kur varētu rasties lielākās problēmas. Varēja tikai saprast, ka tas ir ļoti svarīgi. Tika arī aizskarts jautājums par ES kopumā un kā Vaira Paegle to nosauca- "ES pusmūža krīzi". Ir vairākas lietas ar kurām pašai ES būtu jātiekas galā. Tā ir institūciju reforma (lielais birokrātijas aparāts), skaidru robežu noteikšana (jautājums, vai iekļaut Turciju, Ukrainu, un ar ko tad īsti ES robežosies). Svarīgs arī drošības jautājums (kādu drošību ES var garantēt?) un vērtību apzināšanās.

Droši vien pašiem konferences dalībniekiem daudz saistošāks likās grupu darbs otrajā dienā, kad arī beidzot bija iespēja triju Baltijas valstu pārstāvjiem iepazīties tuvāk un dalīties viedokļos. Pavisam bija 4 grupas, kas apsprieda sekojošas tēmas: Par un pret ES no Baltijas valstu viedokļa; Gatavība un pārveidošanās: cik ātri mainīties ir gatavas valstis?; Vai mūsu nākotnei ir svarīgas vērtības?; ES prakse. Kas īsti mainīsies? Darba grupa, kas diskutēja par valstu gatavību iestāties ES bija nonākusi pie secinājumiem, ka Igaunija varētu iestāties ES 5 gadu laikā, Latvija no 5- 10 gadiem, bet Lietuva 10 gadu laikā. Protams, lai piekristu vai nē, būtu jāzina grupas nosacījumi, pēc kuriem tika prognozēta šāda attīstība, bet no savas puses varu teikt, ka secinājumi bija gana pamatoti.

Vēl diezgan daudz tika diskutēts par savas kultūras zaudēšanu. Tiesa gan šie runātāji palika mazākumā, jo vairums uzskatīja, ka iestāšanās ES uzreiz nenozīmē valodas un kultūras pazūšanu. Tieši otrādi- daži prognozēja, ka kultūras dzīve paliks daudz dzīvīgāka. Pieskārs arī jautājumam par "smadzeņu aizplūšanu", kas likās varētu būt patiešām nopietna problēma. Tomēr cerēsim, ka konferences dalībnieki, nedz arī Vidzemes Augstskolas studenti, nebūs tie, kas savas smadzenes "pārdos" citām valstīm. □

Sabiedrisko attiecību kursi

Sandra Martinsone

Šī mācību gada sākumā bez liela trokšņa Vidzemes augstskola sadarbībā ar firmu "BPS", kur strādā arī divas KSA pasniedzējas, sāka organizēt 10 mēnešus ilgus kursus "Ievads sabiedriskajās attiecībās". Plānots, ka kursu klausītāji saņems ViA un "BPS" izdotu apliecību par lekciju kursa "Ievads sabiedriskajās attiecībās" noklausīšanos.

Šis fakts ir satraucis daudzus studentus, jo nepārprotami rodas jautājumi par to, vai tas ir ētiski pelnīt, izmantojot Vidzemes augstskolas vārdu? Kāpēc skola pati nevarēja organizēt šos kursus, nesaistoties ar citu juridisku personu? Šo virkni ar jautājumiem varētu turpināt līdz bezgalībai, bet, lai noskaidrotu patieso situāciju, es devos pie ViA prorektora Vinetas Silkānes un aicināju uz nelielu sarunu.

Kā Jūs komentētu šo faktu?

Šis ir visai komplicēts jautājums, jo nekas nevar būt tikai balts vai melns. Jā, es varu apstiprināt, ka KSA pasniedzējas G. Berķe un V. Savicka strādā firmā "BPS", kas nodarbojas arī ar sabiedrisko attiecību kursu organizēšanu.

Es par to ar studentiem esmu daudz runājusi. Viņu galvenais arguments pret to bija, ka tas var radīt papildus konkurenci, jo darba devējam neinteresējot, vai cilvēks ir mācījies 4 gadus vai 10 mēnešus. Visu izšķirtu tikai tas, ka abi dokumenti būs ar Vidzemes augstskolas zīmogu. Es tam nepiekrītu. Neticu, ka darba devējs neprātīs saskatīt atšķirību starp apliecību par piedalīšanos kursos un augstākās izglītības diplomu. Šie kursu beidzēji nekādi nevarētu radīt mūsu augstskolas studentiem papildus konkurenci, jo pārsvarā viņi ir strādājoši un kursos tikai tiek papildinātas zināšanas.

Vai Jums ir informācija, cik daudz cilvēku apmeklē šos kursus?

Apmēram 40.

No kuras puses - augstskolas vai pasniedzējiem - nāca iniciatīva veidot šos kursus?

Tā ir KSA nodaļas pasniedzēju ideja. Savukārt no skolas puses nebija neviens cits, kas to darītu.

Starp šo firmu un augstskolu ir noslēgts kopsadarbības līgums, kurā ir norādītas savstarpējās saistības - arī finansiālās.

Ja nav noslēpums, par kādu summu iet runa?

Aptuveni 500 - 600 Ls. Precīzi nezinu.

Vai tādā gadījumā šie kursi nav arī viens no skolas finanšu ieguves avotiem?

Jā, tā to varētu nosaukt.

Vai skola var būt droša, ka šie kursi būs kvalitatīvi un kursu beidzēji nevarētu radīt negatīvu priekšstatu par ViA studentiem?

Šis ir grūts jautājums. To vēl būs nepieciešams izvērtēt - līdzīgi kā augstskolā, aptaujājot kursu klausītājus un izvērtējot viņu zināšanas.

Vai nav tā, ka firmas nodibināšana šīm pasniedzējām ir izdevīgāka nekā, ja šos kursus organizētu tikai viena pati augstskola?

Nezinu. Tomēr patreizējā situācija ar pasniedzēju algām arī nav normāla. Pirms 4 gadiem pasniedzējiem tika solītas algas ~300Ls apmērā. Šobrīd šī summa ir samazinājusies uz pusi. Tā ka tas ir tikai loģiski, ka pasniedzēji grib piepelnīties. Šobrīd skolai vispār var rasties problēmas ar kvalificētu, profesionālu pasniedzēju piesaisti skolai. Daudzi par mūsu piedāvātajām algām negrib vairs braukt uz Valmieru. Mums ir doma ar laiku piesaistīt tos tagadējos 4. kursa studentus, kas pēc Vidzemes augstskolas absolvēšanas varētu turpināt studijas maģistratūrā.

Kā zināms, šie kursi tika organizēti vasaras beigās. Vidzemes augstskolas akreditācijas lietas karājas mata galā. Vai tas bija korekti veidot šādu sadarbību ar kursu organizēšanu, ja neviens nezina, kā viss šis process beigsies?

Iespējams, ka tagad jautājums par kursu organizēšanu tiktu risināts citādi. Augstskolā izveidots Tālmācības un tālākizglītības centrs, kura kompetencē ir gan nepilna laika studiju, gan dažādu kursu organizēšana. Janvārī tiks uzsāktas tālmācības studijas Biznesa vadības un Tūrisma organizācijas un vadības studiju programmās.

Vai Vidzemes augstskolas KSA programmai Latvijā ir konkurenti?

Es zinu, ka sabiedriskās attiecības tiek mācītas Kristīgajā akadēmijā, Rīgas Stradiņa universitātē, kā arī LU (akadēmiskā programma komunikāciju zinātnē).

Tādā gadījumā, vai Jūs uzskatiet, ka pasniedzēju personīgās intereses ir svarīgākas par skolas vārdu?

Ikvienā situācijā, ja pasniedzējs uzstājas vai lasa lekcijas ārpus augstskolas, kaut kādā veidā tiek popularizēta Vidzemes augstskola. Cik zinu, tad abām pasniedzējām ir bijuši vairāki citi piedāvājumi - dažas augstskolas ir mēģinājušas "pārvilināt" viņas par daudz lielāku algu, tomēr viņas ir palikušas uzticīgas ViA, un domāju, ka tas apliecina viņu ieinteresētību ViA turpmākajā attīstībā.

Kā redzams, šim jautājumam ir divas puses: morāle un finanses. Manuprāt, to, vai mēs šāda veida darbību atbalstām vai nosodām, nosaka tas, ko mēs uzskatām par svarīgāku.

Materiālisti jeb vienkārši cilvēki, kuru ikdiena ir pārsātināta ar nebeidzamām domām par to, vai rīt būs ko ēst brokastīs, noteikti par šo faktu teiktu, ka, ja ir iespējas un vēlmes palielināt savu ģimenes budžetu, tad nekas to

nevar apturēt- visi grib pelnīt, arī pasniedzēji, tāpēc jābūt vienam pret otru iecietīgākiem...

Savukārt cilvēki, kas savu dzīvi balsta uz morāles principiem, pat 5 dienas nedabūjuši ēst, teiks, ka par naudu nevar nopirkt tīru sirdsapziņu un ka nekas nav zemiskāks par dzīšanas pakaļ naudai, aizmirstot morāli.

Jautājums: kāpēc aktualizējās šis jautājums? Atbilde ir vienkārša: šie divi viedokļi nespēja rast kompromisu. Šķiet, ka arī tagad nekas nav līdzēts, jo abām pusēm vienmēr būs argumenti, kuros ir zināma taisnība. Man ir tikai viens secinājums: nepieļaut kaut ko līdzīgu nākotnē, bet... vai nauda un morāle līdzīgā situācijā būs atradusi zelta vidusceļu? Cerams... ☐

Latvijas Kristīgā Studentu Brālība

Agnese Krivade

Ir decembra vidus, Ziemassvētku gaidīšanas laiks. Neatņemama daļa no Ziemassvētkiem ir Ziemassvētku stāsts- par Kristus dzimšanu un notikumiem ap to. Ikkatrs šajā laikā aizdomājas par mūžīgām lietām un nav neviena, kuru ap šo laiku savā varā nepārņemtu mīlestības un labestības dvesma, kura Ziemassvētkos gaisā jūtama ar katru elpas vilcienu.

7. decembrī, otrdien, ViA bibliotēkas ēkā notika jau otrais Latvijas Kristīgās Studentu Brālības (LKSB) organizētais pasākums- lekcija. Šajā reizē pie mums viesojās LU lektors un teologs Marks Sandbergs, kurš nolasīja lekciju par Bībeles vēsturisko ticamību. Par šo jautājumu viņš runāja kontekstā, kas varētu būt aktuāls tieši ViA studentiem, uzsverot, ka cilvēks var būt loģisks un analītisks, vienlaicīgi esot kristietis. Par to nevienam šaubas arī neradās, jo lektors runāja, balstoties tikai uz vēsturiskiem faktiem.

Pārsteigumu klātesošajiem sagādāja arī ViA 3. kursa studente Solvita, kas pastāstīja par savu dzīves jēgas meklējumu ceļu, kas galu galā aizveda pie Dieva.

Jāpiebilst, ka šis pasākums notika labvēlīgā, draudzīgā gaisotnē, un visiem radās iespaids, ka tieši viņi ir mīļi gaidīti. Vienlaicīgi pasākuma atmosfēra bija arī ļoti inteligenta un filozofiska, tika izvērstas diskusijas un lektors labprāt atbildēja uz jautājumiem.

No pieredzes zinu, ka daudzi cilvēki, īpaši studenti, kas pūlas dzīvot līdzī laimam, ir skeptiski noskaņoti pret kristietību. Šis ir laikmets, kad ir moderni būt racionālam, pašpārliecinātam, komunikablam, ambiciozam un nedaudz

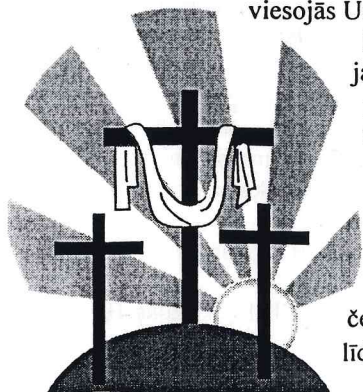
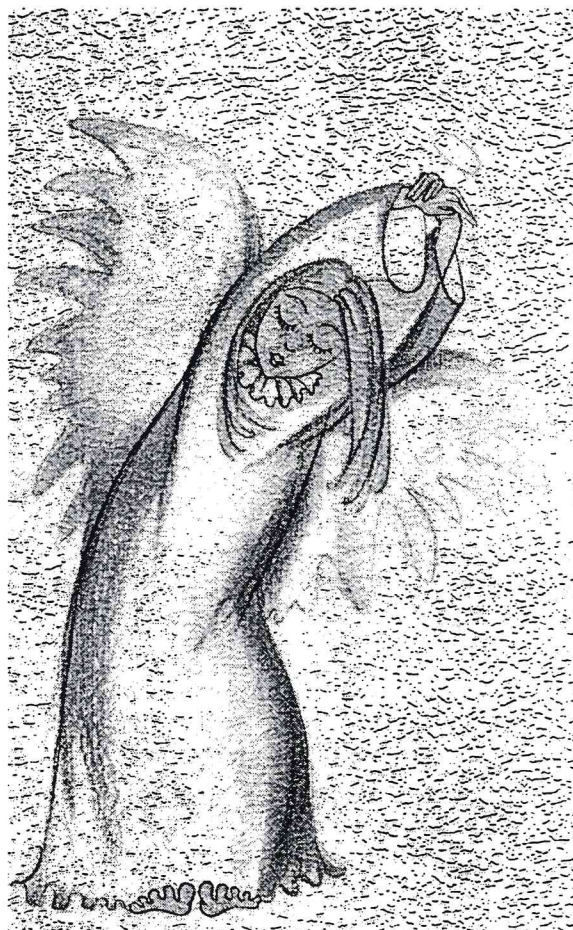
karjeristam. Taču priekšstats, kas mūsu sabiedrībā izveidojies par kristietību, nebūt nav savienojams ar šīm īpašībām.

To varētu saukt par sava veida stereotipu, kas mūsdienu it kā brīvi domājošajiem jauniešiem liek kristietību identificēt ar aprobežotību rīcībā un uzskatos.

Tādēļ arī man, rūdītai agnostiķei, kas ir noskaņota kritiski pret visām pastāvošajām uzskatu sistēmām, šie LKSB rīkotie pasākumi bija pārsteidzošs atklājums. Pirmo reizi tur ierodoties biju noskaņota klausīties kristietības propagandu, un biju pārsteigta, ka lektori argumentēti pamato savus uzskatus, iesaistoties atklātās diskusijās. Jāpiebilst, ka 7. decembra pasākumā nedaudz pietrūka skeptiķu radītā diskusijas spraiguma, kas bija jūtams pirmajā, novembrī notikušajā sanāksmē, kad ViA viesojās Ungars Gulbis, mācītājs, LU jurisprudences bakalaura un teoloģijas students.

Es patiešām visiem ieteiktu paklausīties šajās lekcijās un piedalīties ik nedēļas diskusijās, kas notiek, jau sākot no šīs nedēļas. Tās rīko mūsu augstskolas studenti, LKSB biedri. Manuprāt, katram, kurš pretendē uz daudzpusīgu pasaules skatījumu un mēdz domāt par eksistenciāliem jautājumiem būtu noderīgi kaut nedaudz iedziļināties kristietībā, kaut vai sava redzesloka paplašināšanai.

Un vēl kas: pašlaik ļoti aktuāls ir jautājums, kā sagaidīt 2000. gadu. Piekritīsiet taču, ka tieši šogad gribētos ko īpašu. Tad lūk, viena no iespējām: no 29. decembra līdz 1. janvārim Talsos norisināsies LKSB rīkotā nometne- tūkstošgades mijas svinības. Tajā iecerētas dažādas interesantas radošas nodarbes un pasākumi,- teātra, mākslas, dzejas, kulinārijas u.c. "darbnīcas", kā arī lekcijas un diskusijas. Turklāt tas maksā- tikai Ls 4 no cilvēka. Tas taču nav dārgi par četrām dienām radošas atpūtas, neparastu jaungadu un patīkamiem cilvēkiem apkārt, ne tā? Pieteikties līdz 19. decembrim un iegūt tuvāku informāciju var pa e-pastu ar norādi "Gadu mija." ☐

Ko mēs domājam par studentu dienām Jelgavā

Aiga

17. novembris bija starptautiskā studentu diena. Par tradīciju jau ir kļuvušas ikgadējas plaša mēroga svinības studentu pilsētā Jelgavā. Šogad arī mūsu augstskolas studenti piedalījās šajos svētkos, un te es esmu lūgusi dažus no viņiem izteikt savas domas gan par piedalīšanos savas augstskolas prezentēšanā, gan vienkārši par *tusēšanos*.

Silva, ViA komandas pārstāve:

“Mūsu priekšnesums bija labs, kaut arī tas tapa ļoti ātrvilcienā ceļā uz Jelgavu. Oxis bija modelis savdabīgā modes skatē, nedaudz prezentējot katru studiju virzienu. Mājasdarbs saucās “Dubļi pie zvaigznēm nelīp”, un tajā mēs atbilstoši nosaukumam rādījām *šizīgas* lietas-mizojām kartupeļus... Es pati biju gaļa, kas studentiem tik ļoti nepieciešama. Skolas himna bija arī ļoti atbilstoša—Gača pie mikrofona atskrūvēja šņabīti...”

Citu priekšnesumi bija samērā vāji, man patika jelgavnieku pašu priekšnesums, kā arī Policijas akadēmijas izdomājums. Uzvarēja RPIVA, viņu priekšnesums bija normāls, man pat diezgan patika.

Mēs ieguvām Visskaidrākās komandas titulu, un nevar jau īsti zināt, kāpēc tā. Tas droši vien bija jāsaprot ar zemtekstu, taču varbūt arī tāpēc, ka mūsu priekšnesums bija īss, konkrēts un skaidrs (atšķirībā no citiem).

Tusējos es pēc tam 80.gadu *disenē* tā neko. Tomēr es biju vilusies divās lietās—augstskolu komandām sadāvināja par daudz alkohola. Vienkārši nenormāli... Doma laikam bija visus nodzirdīt, kaut arī sabiedrība pati visu laiku gaužas par studentu lielo dzeršanu... Un vēl tas, ka nebija padomāts par organizatoriskiem jautājumiem—mums kā komandai bija piešķirta telpa, kur gulēt (it kā), taču tā izrādījās vienkārša klases telpa ar 2 galdiem un Ļeņina gleznu pie sienas. Vienā vārdā vērtējot pasākumu—NORMĀLI.”

Jana, ViA studente, kas vienkārši *tusēja* Jelgavā:

“Atbraucu uz Jelgavu ap 21.00, un manīju daudzus jauniešus riktīgā *pālī*. Tāds bija pirmais iespaids. Komandu priekšnesumus neredzēju. *Tusējos* klubā “Mobile”—tur bija *disene* ar dzīvo mūziku tā neko. Uz Jelgavu braucu, jo gribēju satikt savējos vecos klasesbiedrus, kā arī citus liepājniekus, un, protams, arī tāpēc, ka es taču esmu studente. Vienā vārdā vērtējot—NORMĀLI.”

Rasa, ViA komandas pārstāve:

“Jā, mēs savu priekšnesumu izdomājām ļoti ātri, vilcienā—mums taču tādi gaiši prāti! Pašai jau man patika tas, ko izdomājām, taču man liekas, ka citi tajā visā *neiebrauca*. Lepojos ar titulu, ko ieguvām, jo mēs taču bijām visaktīvākie, arī savu rektoru ļoti atbalstījām. Runājot par citu priekšnesumiem, jāsaka, ka es domāju, ka izcelsimies

ar to, ka nekas nebūs izdomāts, bet salīdzinot ar citiem mums bija baigi labi. Bija jau bija arī daži citi forši priekšnesumi. *Tusējos* es vēlāk tāpat kā Silva 80.gadu *disenē*—man tur patika. Kā vienu no jaukākiem atgadījumiem es gribētu minēt to, ka man pazuda soma, un mēs ar visu ViA komandu, nesaņemot palīdzību no organizatoriem, devāmies uz policijas iecirkni, kurā pārējie mani gaidot ļoti amizanti pavadīja laiku, kamēr es stāstīju par savu somu. Soma pēc kādām 2 stundām atradās. Vienā vārdā—NORMĀLI.”

Valda, ViA studente, kas vienkārši izklaidējās Jelgavā:

“Atbraucu diezgan vēlu—ap 20.30 tā kā diemžēl komandu priekšnesumus neredzēju (visu dienu bija lekcijas, nevarēja tikt agrāk). Biju uz balli pils aulā, kur bija jāierodas vakartēpos. Man bija interesanti, jo man tur mācās labākā draudzene, un es laiku pavadīju kopā ar viņu un viņas draugiem. Man bija neliela vilšanās, jo, manuprāt, notika mazāk kā solīts. Es neuzskatu, ka visi bija ļoti piedzērušies, man pat likās normāli. Braucu uz turieni galvenokārt tāpēc, ka mana labākā draudzene tur mācās. Vienā vārdā—VARĒJA BŪT LABĀK.”

Gatis B., ViA komandas pārstāvis:

“Mūsu priekšnesums—drīzāk margarīns nekā jebkurš cits produkts. Patīkami, ka tik labu margarīnu varēja uzskatīt ar vilciena kratīšanos, tāpēc nevajadzēja tērēt savu enerģiju. Citu priekšnesumi—ļoti patika visi priekšnesumi, tikai es nesaprotu, kāpēc uzvarēja tie, kas uzvarēja. Nepatika man tas, ka atkal visi vīrieši tika pārgērbti par sievietēm, nu, mums jau arī tā bija, bet vismazāk...”

Kāpēc mēs ieguvām tieši šādu balvu—es pilnīgi piekritu žūrijas komisijas viedoklim, ka ViA ir skaidrākā augstskola Latvijā. Par to man lika spriest tas, ko es vēlāk novēroju LLU kojās—jaunieši atpūtās tiešām entuziastiski.

Tuss—sākumā *tusēju* kojās, tad nāca policijas iecirknis, kas ir neapšaubāmi labākais *tusvārs* Jelgavā, jo tur bija visjautrāk. Vēlāk gājām uz *diseni* tehniskās fakultātes telpās—tā nekas—patika traktori pie sienām, bet nevis kaut kādi tur, bet Volvo. Diemžēl nogurums agri uzsita augstu vilni un tāpēc bija jāatgriežas kojās, un jāiet ne jau nu gulēt...”

Apkārtējā vide—patīkamu iespaidu atstāja tas, ka jau pa dienu, soļojot cauri Jelgavai, manījām jau trību gan cilvēku acīs, gan runā, gan kustībās. Arī kultūras programma bija līmenī—Jelgavas studenti mūs sumināja ar muzikāliem priekšnesumiem uz koju balkona. Bija novācies jo liels orķestris, kur pirmās 4 vijoles spēlēja ģitārists, bundzinieks, panninieks un pudelists. Nu, ja tevi tas tik ļoti interesē, tad bija jau apkodušies, ko tur slēpt.

Piebilde-ieteikumi tiem, kas brauc uz Jelgavu:

1. Ja vēlaties ēst, apmeklējiet veikalu pie kojām Nr.6 (aiz stūra). Tur ir ļoti patīkami belaši par 7 santīmiem/ gab.
2. Bet ja vēlaties kaut ko vieglāku, tad vienkārši skatieties, kur kāds iet ar zupas katlu pa koridoru.

Paldies rektoram, kurš tik objektīvi novērtēja mūsu skaidrības pakāpi!

Vienā vārdā vērtējot—GANDRĪZ IZCILĪ (8 balles 10 ballu sistēmā). ☐

Ziemassvētku pasaka

Alīna Birnbauma

Nu lūk, bija atnākusi ziema. Mumins skatījās ārā pa logu. Lielās sniegpārslas virpuļoja vējā, krita no pelēcīga debesu juma, veidojot lielas kupenas. Viss, likās, bija tik ļoti kluss un apsnidzis- kā pasakā. Arī pats Mumins tā jutās.

“Vairs nevarēs ģērbties kā gribi...”- domāja mazais Mumins. Nāksies vilkt ārā lielo šalli, cimdsus un cepuri. Savādāk var saaukstēties, bet nu to Mumins nepavisam negribēja!

Ziema? Mumīnam patika ziema! Tieši tad varēja taisīt lielās pikošanās kaujās, gāzt kupenās savus draugus, slidināties no kalniņiem, slēpot un slidot!!! Vislabāk, protams, Mumīnam patika daudzīties ar saviem draugiem- gāzot viņus sniegā un ļaujot gāzt sevi. Parasti, pēc tādām izdarībām viņš mājās nārnāca ļoti slapjš! Un tad nu pienāca kārtā lielai un karstai ējas krūzei ar citronu vai madu...

Kādej Mumīnam vēl patika ziema?! Laikam tas bija arī Ziemassvētku deļ.

Un pašlaik- tie ieņēma mazu pilsētiņu! Tā tika pušķota ar eglēm, adventes vainadziņiem, svecītēm un eglīšu rotājumiem. Un vakarā viss izskatījās īpaši burvīgi!

Tā vien gribējās saost Ziem'svētkus, panēmt tos rokās un paturēt. Pēc kā Mumīnam smaržoja Ziem'svētki? -Pēc mandarīniem, pašceptām piparkūkām un egļu zariem! Viņam gribējās samīļot visus pēc kārtas...

Mīļais, mazais Mumins. Mumīnam katru gadu bija tāda tradīcija- vismaz dažas naktis pēc kārtas sēdēt un taisīt saviem draugiem apsvēikumus. Viņa istaba tajos brīžos izskatījās pēc Saltēva rotallietu darbnīciņas- galda un grīda pazuda zem papīru krāsni un zīmuļu kaudzes. Bet galda malā krājās aizvien lielāka apsvēikumu kaudzīte.

Un tad vēl visas tās dāvanu pirkšanas... Sākumā dāvanas bija jānoskata, tad tā viltīgi jāpārnes mājās, jāiesaiņo un jāpaslēpj tā, lai neviens neredzētu- līdz pat svētku rītām!

Bet kur tad pats Sal'tēc? Mumins viņam ticēja, tomēr arī zināja, ka tās dāvanas, kas svētku rītā karājās zeķītēs pie kamīna, plakus dzīvojošo mīļo radnieku sarūpētas. Tas istais vecītis- viņš nedāvināja vis' dāvanas, bet gan brīnumus! Brīnumus, lieliem un maziem.

Mumīnam tik ļoti patīka egļu smarža! Eglīti ģimenē, parasti, atveda tētis, tad viņš to svinīgi uzstādīja. Un nu visiem mazajiem bija ļauns to pušķot! Lielās ceremonijas beigās tētis vēl tikai uzlika un ieslēdza lampiņas! Pa to laiku Mumīna mamma gatavoja gardās piparkūkas un pīrāgus. Un tā Ziem'svētku sagaidīšanā bija iesaistīti visi!

Lielās sniegpārslās aizvien virpuļoja aiz loga. Tādas domas Mumīnu saviļņoja. Viņš piecēlās, ietuntuļojās ziemas drēbēs un izgāja ārā- lai sajustu ziemu, samīļotu apkārtējos un atrastu Ziemassvētkus! ☐

Saldējums, māksla, Horens un

Līga Grāvīte

23. novembrī mūsu ierastajā Multiklubā bija kārtējais “Kur torte?” pasākums. Tomēr šis solījās būt savādāks nekā visi iepriekšējie. Plakāts solīja daudz un dažādu izklaižu- degustācijas, netradicionālās modes skati, konkursus, un to visu pasākumu vadīšot “iemīļotais Radio

SWH dīdžejs Horens”. Nekad iepriekš šī gada laikā nebija nācies redzēt tik daudz studentus jau laicīgi ieradušos uz klubu. Ienākot klubā, kur viss it kā bija parasti, pārņēma tādas dīvainas atmosfēras izjūtas, nez kāpēc nejutos kā savā ierastajā *Multiņā* – nu ja - pašā deju plača vidū uzstādīta mēle, kur tad acīmredzot arī rādīs tās modes skates. Nepagāja nemaz tik ilgs laiks, kad biju jau pieradusi pie jaunā telpas izkārtojuma un varēju atrastīties dejā. Ja vien tajā brīdī nenotika, kas cits aktuālāks, tad studenti visa pasākuma gaitā dejoja pie diezgan labas mūzikas (kā jau allaž studentu pasākumos).

Kaut kādā brīdī redzu, ka uz skatuves no aizkulisēm ir ieradies Horens. Vispirms viņš saka, ka vienmēr piecājas

būt pie Stīvā Valmierā un tad seko teikums ar kuru viņš pauž šo sajūsmu (?) par Valmieru: "Man gribas čurāt..." Nu piedodiet, var jau būt, ka mūsdienu pasaulē viss plūst un mainās, bet tajā brīdī man gribējās iejusties kāda pavekāka *tantuka* ādā un teikt: "Mūsu laikos gan tā nenotika."! Ja tev, vecīt, gribas čurāt, tad kāda velna pēc tu kāp uz skatuves? Aizej nokārto savas dabiskās vajadzības un tad nāc izklaidēt studentus. Bet laikam jau jāpieņem, ka katram ir savs uzvedības un izturēšanās stils (kaut gan stilam jau neesot nozīmes) un ka par gaumi nestrīdas. Horenā gvelžot kaut kādus niekus, no zāles aizmugures atskan: "Horens ir *losis*". Vakara vadītājs tūlīt pat vēlas ieraudzīt to, kurš, iespējams, tajā brīdī tiešām runāja no visas sirds, ieraudzījis pagara auguma puisī, Horens uzsauca: "Tam kokteili!" Vai nav jauka attieksme pret nelabvējiem? Tiesa, visa vakara laikā vairāk nevienam tā arī neizdevās izpelnīties kādu kokteili, lai arī kā viņš centās nievāt Horena izdarības. Žēl – daudzi būtu par velti sadzērušies.

Kādā brīdī beidzot tika teikti maģiskie vārdi, ka šovakar taču patiesībā mēs svinam dzimšanas dienas – un tad nu nabaga vakara vadītājs ar lapeli rokās sauca gaviļnieku vārdus. Daudz maz pazīstot ViA studentus kuram katram uzreiz kļuva skaidrs, ka uz skatuves ir ne tikai viltvārzi, bet arī daudz par daudz pseido- jubilāru – bet vai tad mums toršu par maz? Mums *tak* nav žēl, ja cilvēciņam pietiek drosmes, dažam labam spēka uzkāpt, dažam labam-uzrāpties uz skatuves. Tad beidzot nāca torte, kas šoreiz bija saldējuma, un tad jau notikās kā vienmēr – katrs grāba, cik tik vien varēja.

Pats iespaidīgākais no jauninājumiem šajā pasākumā (varbūt to var padarīt par tradīciju?) bija regulārā Rūjienas saldējuma degustācija – ik katrs vēlreiz varēja pārliecināties, ka saldējums ir viena no garšīgākajām lietām pasaulē, un, ja vēl tas ir Rūjienas saldējums un ja vēl to par velti dod, tad studenti ir ar mieru pat sākt ķīvēties

Mis & Mistery Valmierā '99

Inuta Pokule

Varbūt daži no mums neko nepamanīja, taču pavisam nesen – 13. novembrī Valmierā risinājas kārtējais skaistumkonkurss "Mis & Mystery Valmierā '99". Dāmas krāšņos vakartērpos un solīdos uzvalkos tērpušies kungu- neatņemama šī vakara sastāvdaļa.

Skatītāji un žūrija bija ieņēmuši savas vietas, bet vakars, kā jau tas bieži pieredzēts, sākās ar nelielu nokavēšanos. Drīz vien uz skatuves parādījās Ģirts Līcis – oficiālais vakara vadītājs, un tad pamazām viens aiz otra nāca konkursa dalībnieki – 5 meitenes un 5 puisi. Iepazīstinājuši ar sevi un atbildējuši uz Ģirta jautājumiem, finālisti atkal uz brīdi nozuda, bet skatītājus ar savām dziesmām priecēja Jolanta Gulbe un jo īpaši deju grupa "Dzirnās".

Pavisam finālisti bija sagatavojuši 4 uznācienus – vēl varējām vērot viņu izjūtas dejas ritmos, iejūtoties kādā Havaju salu svētku norisē (neparasts un interesants pasākums!)

dēļ tā. Bet katrs, kas dabūjis kārtējo porciju, it nebūt nebija egoists un pabaroja arī sev tuvāk esošos biedrus ar saldējumu. Tā lūk.

Ar vienu vārdu sakot, ja saldējumu kā iemeslu dejošanas pārtraukšanai uztvēra visnotaļ pozitīvi, tad Horenu labākajā gadījumā neitrāli. Fakts, ko uztvēra visnotaļ pozitīvi, bija LMA modes skate ar ViA studentu piedalīšanos. Daudzi bija pārsteigti, modeļu lomās ieraugot savas kursa biedrenes, kuras tiešām gods godam parādīja sevi un tērpus, turklāt fascinējošs bija pēdējais modelis, pirmā kursa **politiķis**????, kas bija burtiskā vārda nozīmē kļuvis par Rūjienas saldējuma upuri.

Neizpalika arī konkursi saistīti, protams, ar saldējumu – kurš sakrās visvairāk saldējuma papīrīšu, kurš pāris visseksīgāk apēdīs saldējums, kā arī vajadzēja izdomāt reklāmu Rūjienas saldējumam. Bez tam visas klātesošās ViA studentes varēja noskatīties 4 čaļu striptīza priekšnesumā. Par lielu prieku otrā gada ekonomistiem, kādam puisim novelkot bikses, atklājās, ka viņam mugurā ir tieši tās apakšbikses, ko pirms pāris nedēļām viņam bija uzdāvājuši kursa biedri dzimšanas dienā. Pēc čaļu striptīza loģiskā kārtā vajadzēja būt meiteņu striptīzam. Pēc ilgas jo ilgas stīvēšanās beidzot uz skatuves bija 4 meitenes, kas bija gatavas priekšnesumam. Laikam ejot un mūzikai skanot meitenes jau iesildījās un galu galā nemaz vairs nekautrējās, it sevišķi tad, kad viņu priekšnesumam piebiedrojās arī puisi.

Pa to laiku arī smuki sniga, un daži paspēja vēl arī izbaidīt ziemas priekus pikojoties un apbārstot citus ar sniegu. Ak, viņi laimīgie, jo izskatās, ka Ziemassvētki mums būs jāpavada gozējoties saulītē, kas nesilda, un veroties pa logu būs vien jāsamierinās ar pelēcīgi zaļo zālīti tur, kur tagad vajadzētu būt vismaz pusmetru biežai sniega kārtai. ☐

un oficiālo vakara noslēgumu – uznācienus vakartērpos. Patīkams fakts, ka arī šogad Vidzemes augstskolu pārstāvēja kāds no mūsējiem – šoreiz tā bija 1. kursa Tūrisma nodaļas studente Zane Berlaus.

Žūrija, lai cik kompetenta nebūtu, tomēr nevarēja izvēlēties nākošos Mis un Mistera titula īpašniekus. Acīmredzot, viņi katrs bija kaut kas īpašs un neatkārtojams. Tieši tādēļ žūrijas locekļi devās otro reizi apspriesties, bet mēs – skatītāji kļuvām par "Dzirnū" jaunās dejas lieciniekiem. Tad vēl vienu dziesmu dziedāja Jolanta Gulbe, un tad drīz vien uz skatuves nāca dažādu uzņēmumu pārstāvji, lai godinātu savas simpātijas. Patīkami, taču satraukums finālistu sirdīs nemazinājās – nemitīgie Hamleta *būt* vai *nebūt* jautājumi...

Beidzot tas mirklis ir klāt – Gatis Didrihsons (*eksmisters* – Latvija un šī konkursa žūrijas priekšsēdētājs) paziņo Misteru Valmierā, par kuru kļuva Pauls Upenieks (šķiet, atraktīvākais un jaukārais no puisiem) un jauno Mis titula īpašnieci – Guntu Rudzīti.

Varam piekrist žūrijai par izdarīto izvēli, varam nepiekrist – tas mūsu katra paša ziņā, bet Valmierā ir ieguvusi jaunos Mis un Misteru, kas mēģinās nest pilsētas vārdu tālāk Latvijā. Lai viņiem tas izdodas! ☐

Kaut kas no citas pasaules

Aldis Paegle

Paši sevi viņi mēdz nošķirt no parastajiem cilvēkiem, jo viņiem vairs neesot normālu cilvēku domāšanas. Viņi – reklāmas aģentūru darbinieki. Kādēļ viņi varētu būt savādāki? Manuprāt, ja cilvēks diendienā domā, ko darīt, lai cilvēks kāda medija otrā “galā” rīkotos tā, kā šis reklāmas darbonis grib, tad skats uz lietām mainās diezgan krasi. Tomēr, tas nenozīmē, ka cilvēki, kas darbojas reklāmas laukā, ir kādā ziņā sliktāki vai pārāki par citiem. Tāpat kā citās jomās strādājošajiem, dažiem “reklāmīstiem” tas ir dzīves aicinājums, dažiem – vienkārši darbs.

Trešdien, 8. decembrī, augstskolā viesojās trīs no “dīvaino cilvēku” pulka. Tie bija Aiga, Jānis (abi ir no reklāmas aģentūras (RA) *AGE Latvia*) un Ansis (no RA *Saatchi & Saatchi Latvia*). Ņemot vērā, ka reklāmas aģentūras reāli Latvijā pastāv tikai kādus gadus 5-6, tad šiem jauniešiem pieredze jau ir vērā ņemama – Ansis un Jānis reklāmā jau ir “iekšā” divarpus gadus, bet Aiga pusotru. Tātad katram jau ir bijusi vērā ņemama pieredze dažādās jomās. Ekonomikas izglītība ir tikai Jānim, kas ir beidzis Rīgas Ekonomikas augstskolu un gadu stažējies Londonā, starptautiskas reklāmas aģentūras birojā. Abi pārējie lektori ir vienkārši labi cilvēki, kuri savu aicinājumu ir atraduši reklāmā, vismaz uz doto brīdi...

Lekcijā, kā to ļoti nosacīti varētu saukt, viņi piedāvāja iespēju ieskatīties reklāmas biznesa pasaulē arī ViA studentiem. Šo lekciju varētu iedalīt divās daļās – sākumā viesi stāstīja par reklāmas aģentūras klasisko uzbūvi, bet pēc tam ViA studenti varēja vērot Kannu reklāmas festivāla klipus-uzvarētājus.

Kā jau minēju, lekcijas pirmajā daļā studentiem tika stāstīts par reklāmas aģentūras uzbūvi, par veidu, kā vispār tiek organizēts darbs reklāmas aģentūrā. Lai arī brīžiem lektori aizrāvās ar dažādu specifisku terminu lietošanu (galu galā – varēja taču uzdot jautājumus), manuprāt, stāstītājam vajadzēja viest skaidrību jautājumā – kas tad tā reklāmas aģentūra ir. Neiedziļinoties sīkumos, varu tikai atkārtot lektoru izteikto domu, ka darbs reklāmas aģentūrā ir radošs darbs. Un ne tikai reklāmas veidošanas nozīmē, bet arī darbā ar klientu. Respektīvi – reklāmas aģentūras projektu vadītājam, kas ir viens no galvenajiem cilvēkiem aģentūrā vispār, ir jāizprot klienta vēlmes, jāprot tās tālāk nodot radošajam departamentam (māksliniekiem, *copywriter'iem*) un atnest klientam atpakaļ jau ideju, kas viņam patiktu.

Lekcijas otrā daļa, šķiet, bija visizklaidējošākā. Studenti varēja vērot ļoti lielu daudzumu reklāmas klipus, kas bija ieguvuši godalgotās vietas Kannu reklāmas festivālā. Visus godalgotos vienkārši fiziski nevarēja noskatīties – klipi bija divu stundu garumā, tomēr izdevās noskatīties visus zelta medaļas ieguvējus. Galvenais, manuprāt, bija tas, ka studentiem bija iespēja redzēt, kā reklāmas industrija ir attīstījusies pasaulē. Sevišķi būtiski tas ir studentiem, kas vēlas savu nākotni saistīt ar reklāmas nozari.

Cerēsim, ka jau pavasarī izdosies noorganizēt lekcijas turpinājumu, kurā jau varēs skatīt kādas konkrētākas lietas.

Koju pastāstiņi

Kristīne

Mēs, studenti, ne tikai “cītīgi” mācāmies, bet arī dzīvojam pavisam ikdienišķu dzīvi savās kopējās mājās – kopmītnēs, kur sastopamies ar sadzīves jautrajām un ne tik jautrajām pusēm. Mēs esam tie laimīgie, kurus neuzrauga vecmodīgu komendāņu modrās acis, tāpēc varbūt dažreiz atļaujamies ko tādu ...

“Zvejnieku” koju dzīve rit visai spraigi, par ko liecina griezīgi skaļa (bet laba) mūzika un smieklī vēlā naktī, “šmuces” koridoros, notašķītas ārdurvis un lauskām pilns pagalms. Protams, tie ir tikai reti gadījumi, bet ikdienā te viss rit daudz mierīgāk un civilizētāk. Kādā klusākā vakarā daži “zvejnieki” bija ar mieru padalīties savos piedzīvojumos un pakavēties saldajās atmiņās...

“Protams, to atgadījumu un piedzīvojumu ir tik daudz, ka nemaz nevar visu atminēties. Nu, nepatīk man tās lietas virtuvē... Ja tu ieliksi kaut ko ledusskapī, tad *simts punkti* – tur to vairs neatradīsi. Bet kur tad lai glabā pienu, margarīnu u. c. produktus? Es tā ieliku marinētu gurķīšu burciņu, noslēpu pašā dziļākajā stūrītī, lai kāds pagārainais neizēd. Nākamajā rītā manā burciņā peldēja viens vientuļš

gurķītis. Paldies tam cēlajam cilvēkam, kas padomāja par mani!”

E.S.

“Pirms kāda laika kursa biedreņu istabā uzradās maziņš pelēks grauzējs. Lai arī cik tas nebūtu interesanti, šim dāmām bija un vēl arvien ir paniskas bailes no šiem mazajiem dzīvnieciņiem. Es tiku uzaicināta šo radībiņu noķert un neitralizēt. Pele (kā jau tam arī vajadzētu būt) izrādījās veiklāka par mani. Līdz ar to procedūra ievilkās pāris stundu garumā. Beigās prātā ienāca spoža doma – sadabūt labi smirdošu siera gabaliņu un ievietot maisā ar vienu ieeju. Pele vēl kādu laiku nekustējās no savas slēptuves, bet tad, saodusi “ļoti patīkamo un apetīti rosinošo” siera gabaliņa aromātu, ielīda maisiņā. Un tad es maisiņu – caps! – ciet, izcēlu pa logu un tā saturu – peli – izmetu sniegā. Iespējams, ka šī pieredzes bagātā pele vēl arvien kaut kur dzīvo, jo sniegā bija palikušas tikai pēdas.”

Medniece

“Kādā darbadienas vēlā vakarā bija uznākusi luste mazliet papriecāties. Klausījāmie mūziku, lēkājām, viena no mums skaļi dziedāja līdz. Pašā karstākajā momentā pazuda mūzika, nodzisa gaisma. Iestājās apmulsums. Izgājām koridorā paskatīties, vai arī citiem pazudusi elektrība. Redzējām, ka visur deg gaismas. Mums radās aizdomas, ka mūsu mīļās kaimiņienes ir pacentušas, lai

radītu mums intīmāku atmosfēru. Labi, ka kāds labs cilvēks no vecākajiem kursiem parādīja, kur var elektrību atkal ieslēgt.”

Santa & Barbara

“Guļu naktī pirms fukšu balles savā istabiņā. Pēkšņi nakts vidū pamostos un ieraugu sev sejā skatoties citu seju. Izrādās – mana blakus istabiņas biedrene. Un izbijusies sāk stāstīt, ka viņas blakus gultā kāds guļot. Izrādās, viņa savā istabiņā mierīgi gulējusi, kad atvērušās durvis un kāds pa tām ienācis. Biedrene sākumā domājusi, ka tā ir viņas istabas biedrene, bet šī biedrene tā savādi uzvedusies. Vispirms palūrējusi otrā istabiņā, novilkusi kurpes un glīti atstājusi priekšnamiņā. Tad vienā mirklī iekritusi brīvajā gultā un pēc neilga brītiņa tā aizdomīgi sākusi šņākt un krākt. Ielūkojoties tā kārtīgāk biedrene atskārtusi, ka tas ir viņš, nevis viņa. Pie kam vēl ne no ViA. Tad viņa aizsatraukuma kādas 5 minūtes nekustīgi gulējusi un domājusi, ko lai dara. Pēc brītiņa saņēmusies un atpīnājusi uz blakus istabiņu. Pamodināja mani un manu istabas biedreni, lai kopīgi izdomātu, ko darīt. Domas dalījās. Daži izteicās, ka jāceļ augšā un jāspēr ārā, bet es, ar mīkstāku sirdi būdama, domāju, lai jau cilvēks izguļas.

Tomēr, manam padomam neklausīdamas, abas draudzenes paņēma savus modinātājus, uzslēdza un pielika guļošajam pie ausīm. Nekādas reakcijas! Pēc brītiņa kāda no mums pamanīja, ka uz galda stāv sveša studentu apliecība. Izrādās – kāds nabaga studentiņš no kādas Rīgas augstākās mācību iestādes. Kā rādījās – visai nekaitīgs tips. Gājām gulēt – rīts gudrāks par vakaru. No rīta pirmie vārdi, ko no viņa dzirdējām: “Eu, cik pulkstenis!”

Labā Sirds

“Biju paciemoties pie kolēģiem piektajā stāvā un gāju jau uz savējo. Eju iekšā savā istabiņā, kad redzu dīvainas lietas – nez no kurienes uzradies paklājiņš, tādas kā citas mēbeles... Kādu brīdi tā stāvu, tad saprotu, ka laikam sajaukti stāvi.”

Mons

Droši vien, ka kāds ļoti aizraujošs koju stāsts ir arī jums, tāpēc varbūt varētu ar to padalīties un atrakstīt *VIA Avīzei*. Gribētos arī zināt, kā tad šajā lietā iet “auseklīsiem”.

Rakstiet! ☐

Koju vājprāts

Sandra Martinsone

Pirms neilga laika Zvejnieku ielas kojās pēc kāda nakts pasākuma tika izsistas ceturtā un piektā stāva balkonu durvis. Sašutums un satraukums studentos bija liels, jo kā nekā J. Rozītis pēc iepriekšējām nekārtībām bez maz vai apsolīja, ka nākamajā reizē būs mums beidzot komendante, ja jau mēs bez viņas tā nevar iztikt. Vēl kaut kur tika padzirdētas baumas, ka sakarā ar šo durvju izsišanu un lieku izdevumu radīšanu skolai, par vienu latu tiks palielinātas visu Z-ielas koju studentu īres maksa. Tas jau vairs nemaz nav smieklīgi... Tāpēc devos pie Rozīša kunga, lai noskaidrotu, kas tad tagad būs Z-ielas studentiem: viens lats klāt īres maksai vai komendante...

Lieta izrādījās daudz vienkāršāka: nebūs mums ne lats klāt pie īres maksas, ne komendante. Viss atrisinājās it kā pats no sevis, jo tas students, kurš piestrādāja, lai durvis tiktu izsistas (vārdā gan nesaukšu), ir pats atzinies savā “noziegumā” un iesniedzis Rozītim paskaidrojumu. Līdz ar to šim studentam ir atļauts palikt dzīvot kojās (kaut gan, ja kaut kas līdzīgs gadīsies vēlreiz, lieta būs nopietnāka), bet viņam ir jāsedz radušies zaudējumi – Ls 60.

Kādi secinājumi- ja dikti, dikti gribas sist tās durvis, tad rēķinieties, ka būs jāšķiras no Ls 60, ja vien pats šo nedarbu atzīsiet, citādi gan būs jāmeklē jauna dzīves vieta... ☐

Par laimi, attēlā redzamā komendante mums vēl nedraud.

Seriāls vairākos turpinājumos "Iz studentu ikdienas"

Sviesc

Sērija Nr.2 "Iekļūšana kojās, jeb you are not alone..."

Autoru kolektīvs:
Z-ielas sviesta cehs

Jā, Vilibalda 6. pamatskolas klasē izveidujšmais priekštats par dzīvi tiešām sāka realizēties. Jau toreiz agrā bērnībā, kad seju sāka klāt pirmais piņņu slānis, Vilis visvairāk baidījās no tā, kā gan viņš nepamanīts (jā, jā – tieši nepamanīts) varēs iekļūt Keskusas Universitātes kopmītnēs, ceļu uz kurām ceļu viņam parādīja 45. garāmgājējs, kuru Vilis bija gaidījis precīzi 2 stundas un 36 minūtes. Vilis šim momentam (slepenai iekļūšanai kojās) bija gatavojies vairāk nekā tādām izcilām notikumam kā Klumbura ciema vecākā āža 4. dzimšanas dienai. Lai nepamanīts iekļūtu kojās, Vilis bija izstrādājis vairākus variantus, lai viss būtu pilnīgi droši:

1. Izsist durvju stiklu un nepamanītam iekļūt kojās;
2. Izsist durvju stiklu un nepamanītam iekļūt kojās;
3. Izsist durvju stiklu un nepamanītam iekļūt kojās.

Vilis tomēr, pirms pieņemt galīgo lēmumu, rūpīgi analizēja katru no augstākminētajiem trim rīcības plāniem. Beigās viņš atmeta pirmo variantu kā neizdevīgu un viņam sākās hyperdilemma starp 2 un 3 variantu. Beigu beigās Vilis izvēlējās 3. variantu, jo 3. biļeti viņš bija izvilcis veselības mācības eksāmenā. Varētu likties- kāds gan sakars 3. plāna variantam ar 3. biļeti veselības mācības eksāmenā? Jā, jau mēs visi zinām, Vilis bija apķērīgs zēns un starp 3. un 3. saskatīja šādas kopības

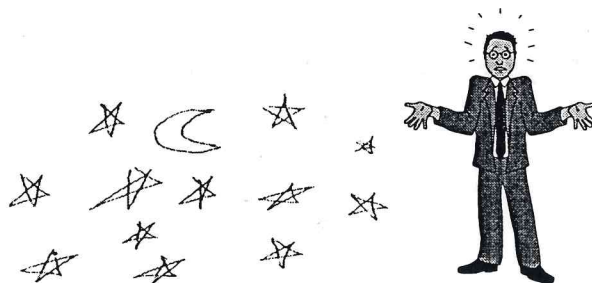
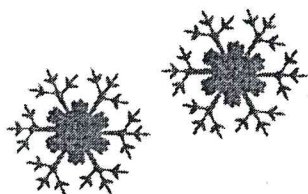
1. Abi skaitļi ir absolūti identiski.
2. 3.biļetē veselības mācības eksāmenā Vilis bija atrāvis 4 balles (neviens nav perfekts) un vienīgais, kas viņu paglāba no 3 ballēm(jā, jā- vēl viens 3), bija sekmīgā atbilde uz jautājumu: "Kā rīkoties gadījumā, ja jūs, cenšoties nepamanīts iekļūt Keskusas Universitātes kojās, izsītot stiklu, savainojat roku un tā sāp?" Vilis atbildēja: "Jāiet pie ārsta".

Vilis jau bija gatavs izsist durvju stiklu un iekļūt kojās, viņš jau bija uzvilcis darba cimdus, ko Opis bija viņam iedevis apmaiņā pret brillēm. Vilis nostājās pretim durvīm, savilka pirkstus dūrē,

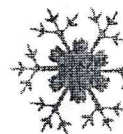
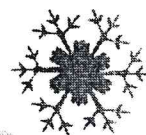
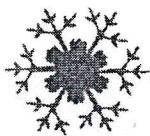
atvēzējās, ...kad pēkšņi viņu iztraucēja kāda sveša balss: "Sakiet lūcu, vai šitā itā studentu viesnīca?" Vilis tā ka izbrīnīts, tā ka sabijies pagriezās un ieraudzīja sev pretim stāvošu jauniešu ar divām lielām somām plecās. Vilis tikai paspēja pamāt ar galvu, kad nepaziņa turpināja: "Nu ta beicot, es jau vissu Keskusu krustu scērsu ismalu un gandrīs vissu spēku atdevu so ēku meklētams. Starp citu, mans vārds i Coignis (raksta Zeugnis), un es cīvoju kaiminrepublikas tuvumā, pieroņešas ciemā Mamatā. Es tieši mekleju sev istabspietru, jo man komentante ieteva aclēgu un sacīja, lai es kātu studentprāli pats sev plakus atrotu."

Noklausījis Zeugņa monologu, Vilis izskatījās diezgan samulsis un padevīgi sekoja savam jaunajam nu jau paziņam. Viņi iekļuva jaukājā kojā neviena nepamanīti, uzkāpa n-tajā stāvā un pienāca pie liktenīgajām durvīm, aiz kurām viņiem turpmāk būs jāpavada ne viens vien garais ziemas vakars. Bet pagaidām vēl laukā tikai septembris' un aiz durvīm, aiz kurām viņiem būs jāpavada jau pieminētie ziemas vakari, vēl nekas nenotiek. Kas notiks aiz durvīm, kad tur ieies Vilis un Zeugnis, jūs uzzināsiet trillera nākamajās sērijās.... □

P.S. Visi personāži, vietas un tamlīdzīgas štelles šajā stāstā (veidojumā) ir izdomāti. ja kāds redz jēlkādu saikni ar savām gaitām, dzimto vietu utt., tad tās ir viņa personīgās problēmas. Autoriem ar to nav nekāda sakara.

Kā jūs sagaidīsiet 2000. gadu ?

Ieva Valaine

Manuprāt, tieši studenti ir autori pašam oriģinālākajām idejām, kas viņu dzīvi padara par apskaužami notikumiem bagātu un šķietami vieglu. Kas studentiem padomā sagaidot 2000. gadu?

Rolands Henrišs, II kursa politologs:

“Patiesībā neesmu to skaidri izlēmis un būtu ļoti priecīgs, ja kāds man patīkams cilvēks kaut kur uzaicinātu, vai arī kādam būtu kāds priekšlikums, kādā veidā vai kurā vietā varētu sagaidīt 2000. gadu. Varētu to darīt arī Valmierā (*Rolands ir jēkabpilietis*), jo mājās esmu to darījis jau 19 gadus. Man 2000. gads neliekas nekas grandiozs, un tomēr gribētos kaut ko atšķirīgāku kā citus gadus. Ja kādam ir iedvesmojoši ierosinājumi, nāciet ciemos! Zvejnieku 13, otrais stāvs, prasīt Roli.

Andrejs Hāns, II kursa politologs:

“2000. gadu sagaidīšu kā parasti kopā ar ģimeni mājās, skatoties televizoru un lielos daudzumos iznīcinot saldējumu un augļus. Pēc cienījamās prezidentes uzrunas pildīsim un tukšosim šampanieša glāzes. Kaut ko oriģinālāku izdomāšu sagaidot 2001. gadu, kad pēc maniem aprēķiniem sāksies otrais gadu tūkstotis.”

Agnese, KSA II:

“Es nezinu, nav nekādu plānu. Ceru, ka ne mājās un pie televizora.”

Valda, KSA I:

“Es nezinu. Man ir vairāki piedāvājumi. Viens no ir balle ar vakartērpiem tēta darba vietā. Bet tur es droši vien nesvinēšu. Vēl ir doma ar bijušajiem klasesbiedriem. Bet, ja kaut kas jauks tiktu organizēts Valmierā, es gribētu svinēt šeit. Esmu pieļāvusi domu arī nesvinēt vispār, lai nebūtu vilšanās sajūtas, ka esmu izvēlējusies nepareizi.”

Aiga, KSA I:

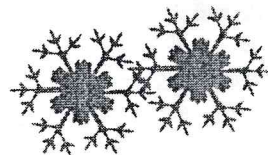
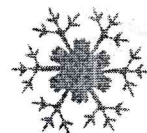
“Nav ne jausmas un arī ne mazākās vēlšanās. Vienmēr gribas raudāt. Pa gadu ir bijis tik daudz laba un tas viss aiziet projām, nāk jauns gads, un es kļūstu vecāka. Man jau būs divdesmit gadi! Ziemassvētkus es vēl varu paciest, tie man pat patīk, bet jaunais gads ... Tracina arī tas, ka 2000. gada sagaidīšana tik ļoti tiek uzsvērta. Kāds priecājas, kāds bēdājas, kāds sajūks prātā - 2000. gads taču. Vienīgais - vairāk padomāts par izgreznojumiem, varbūt tas tikai tāpēc, ka pagājušo gadu nesagaidīju Latvijā.”

Kaspars K., II kursa politologs:

“Grūti pateikt. Gan jau ka kopā ar draugiem, patērējot lielāku vai mazāku daudzumu alkoholisko vai arī ne tik alkoholisko dzērienu. Prezidentes runu nu nemaz netaisos klausīties. Vot tā! Skaidrs?”

Tik ļoti ierakusies darbos, domāju, ka esmu vienīgā, ko vēl nav skāris *millenium* drudzis, taču pēc aptaujāto atbildēm var spriest, ka vislielāko apjukumu rada tas, ka ir grūti izvēlēties no lielā iespēju klāsta, ko tieši mēs gribam darīt. Un varbūt tiešām, ja kādam ir kolosāla ideja, kuras īstenošana nav atkarīga tikai no viņa paša, atsaucieties! □

“Ziemassvētkus es vēl varu paciest, tie man pat patīk, bet jaunais gads ...”

Izteicīenu TOP 10

Paldies par Jūsu jaukajiem izteicieniem! 20 iesūtītos izteicienus vērtēja eksperti: Veidemanis Mārtiņš, Liepiņa Kristīne, Sausiņa Aiga un ViA avīzes redaktors – Valtenbergs Visvaldis. Pēc ekspertu vērtējuma tika atlasīti labākie 10. Lūk arī labākais:

“Ivars Austers tiešām ņem dziļi.”

Autors: *Vineta Silkāne*

Iesūtīja: *Valda*

Lūdzam *Valdu* kontaktēties ar ViA avīzes finansisti *Andu Jansoni* (pol9709@va.lv) un vienoties par balvas Ls 5,00 saņemšanu.

Turpinājums no 18. lpp.

Vieta	Izteiciens	Autors	Iesūtītis
1.	Ivars Austers tiešām ņem dziļi.	Vineta Silkāne	Valda
2.	Visvērtīgākā ir maīlu anketēšana, jo tad atkrīt savstarpējā iespaidīšana.	S. Cakula	IlzeP+Ilze Dži
3.	Gājēju pārbrauktuve	Aldis P.	Aldis P
4.	Matemātikas stundā zēnu izsauca pie tāfeles, lai izvilktu kvadrātsakni: "Izvelc locekli, aptausti, parādi klasej, noliec atpakaļ!"	Laura Millere	Laura Millere
5.	Vaira Friķe-Freiberga	Dzene Sanita	Dzene Sanita
6.	Vīrietas un sievieši	Dace Lāce	Aiga
7.	Viņas locekļi dara mani traku.	[tulkojums no angļu valodas]	Valda (Maija)
8.	Lasot referātu politoloģijā, uz lapu otrām pusēm, tā lai redz klausītāji Ivo uzrakstīja "Smaidi, maita, laime nāk!"		
9.	Ēnārs Aiseks	G.Barauskis	G.Barauskis
10.	Gribēju kā vienmēr, sanāca kā Plotkānam	Eko I	Eko I

2000. gada 11. martā Liepājas Ledus hallē notiks grandiozs pasākums studentiem – "Netradicionālās studentu sporta spēles". Studenti jau tagad tiek aicināti domāt par astoņu cilvēku komandas veidošanu, jo paredzētas aizraujošas stafetes gan hallē uz ledus, gan arī pa pilsētu. Būs arī nakts pasākums, kur piedalīsies tādas Latvijā pazīstamas grupas kā "The Hobbos", "B-link", un "Tumsa". Hallē tiks izvietotas videoinstalācijas un uzaicināti labākie DJ, lai radītu patiesi studentisku noskaņu.

Šis pasākums ir veltījums visiem studentiem, tāpēc tiek aicinātas ne tikai augstskolu komandas, bet arī līdzjutēji, kuriem ar savu atraktivitāti pasākuma laikā būs iespēja laimēt dažādas balvas.

Tiek domāts par iespējām studentiem atvieglot nokļūšanas iespējas uz Liepāju ar vilciena vai autobusu palīdzību, kā arī vajadzības gadījumā būs iespējams dabūt naktsmājas.

Jau tagad savu atbalstu šī pasākuma veidošanā izteikuši "Latvijas Mobilā Telefona" pārstāvji.

Ir dažas atšķirības starp "Netradicionālajām studentu sporta spēlēm" un Studentu dienām Jelgavā:

- Liepājā tiks pārstāvēti netradicionāli sporta veidi, kur dažkārt asprātība un radošā domāšana gūs priekšroku pār fiziskām spēlēm;
- "Netradicionālās studentu sporta spēles" notiks pavasarī nevis rudenī;
- Te galvenais uzsvars tiks likts uz to, lai studentiem pasākumu padarītu pēc iespējas lētāku, pieejamāku un baudāmāku.

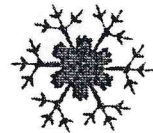
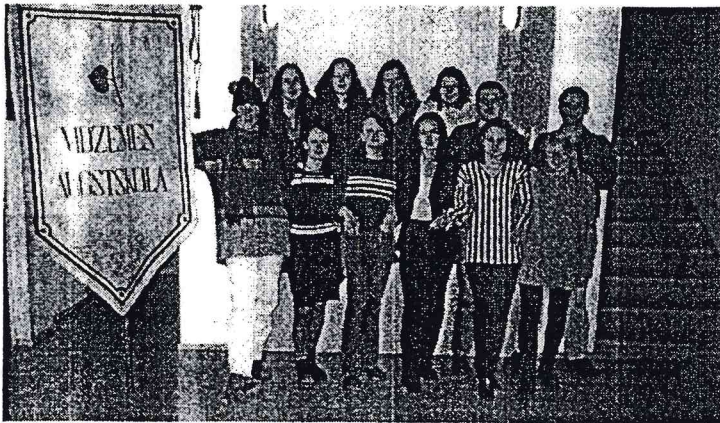
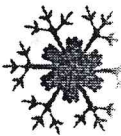
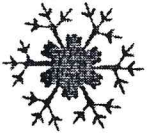
Katram patiesam studentam 11. martā ir jābūt Liepājā!

"Netradicionālo studentu sporta spēļu" koordinatore
Silva Garā
e-mail: silvag@mail.lv
Tel: 9145484

Apsveicu Tevi ...

Paldies visiem, kas izmantoja šo vienreizīgo iespēju un apsveica ar ViA avīzes starpniecību !!

III kursa "politīki" apsveic savu garīgo vadoni Dr. pol. sci. Jāni Ikstenu un Prof. Dīnu Boulsu (Dean Bowles) Ziemassvētkos !!

v nekāda sniega un
skan nekādas zvanu
aņas, nenāk vecītis
neviens kojās necep
parkūkas, bet man ir
splaut - es gribu jūs
sveikt Ziemassvētkos!

S. Valdai, Alīnai,
nai & Ļenai...

ga

